

37.
A1478p

EBED-IESU SOBENSIS

24 d Ts. 3

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

EDIDIT AC LATINE REDDIDIT

H. GISMONDI S. J.

172003
9/6/22

BERYTI

EX TYPOGRAPHIA PP. SOC. IESU

1888

מלחמתם בנחש עולם

המחבר

מ. מ. מ.

הוצאת הנהג

המלחמה בנחש

המלחמה

LECTORI BENEVOLO SYRIACI IDIOMATIS STUDIOSO

Quanta dictionum elegantiae sermonisque copiae laude Ebed-Iesu Sobensis (*) praestet eruditos syriacae litteraturae cultores minime latet. Haec de eo syriacae linguae studio tirones ab Assemanio accipiant: « Eam eruditionis famam tum apud sectarios » suos, tum apud reliquos syros obtinuit ut nemo alius sermone » syriaco tam soluta quam vineta numeris oratione elegantius » scripsisse existimetur. Et quidem Doctoribus syris Ephraemo. » Isaaco, et Iacobo comparandus esset, nisi dicendi copiam. » styli nitorem, sacram denique eruditionem nestorianorum » erroribus contaminasset. » (B. O. III. C. 198.). Rem gratam syriaci idiomatis studiosis me facturum censui specimen edendo poetici Ebed-Iesu libri nondum typis vulgati cui nomen ipse fecit «Paradisus Eden.» Quenam fuerit auctori illum scribendi causa, quinam scopus, quanam ipsius libri compositionis ratio ab ipso auctore te accipere malui, de his loquente in prooemio. Et ibi utique celeberrimum Haririi opus «Almaqamat» deprimendi plus aequo occasio ei fuit defectus quem exprobrat moralium documentorum. at equidem Haririi poesim, styli vigorem, lepores, venustatemque ne attigisse quidem, nedum superasse, minime negabo. Verum Ebed-Iesu carminibus sua non deest pulcritudo, et numerosa suavitas, ac fluiditas, mira lectissimi sermonis copia ac varietas, imo et poesis (legesis ex. gr. carmen IX, XIII, XVIII...). Quae illi eximiae laudi habenda esse probant tum fatiscens jam ejus aetate syriaca lingua, tum prolixitas implexi admodum artificii quod per quinquaginta producendum poemata suscepit. ac improbae leges quas in condendis versibus sibi servandas imposuit. Neque id

(*) Ebed-Jesu nestorianus *Sobensis* appellatus ab urbe Soba (Nisibis) cujus fuit episcopus, librum «Paradisus Eden» scripsit anno 1290 (cf. App.), mortuus est anno 1318.

si nostro sensui minus probatur, propterea in vitium vertendum ei esse putem: quam enim hæc in studio sint apud orientales quas vocamus gentes haud fugere nos debet. Quin per hæc luculentissimum exhibuit specimen, næ ille hoc præstandum sibi præstituerat, syriaci sermonis tum copię tum virtutis tum harmonię, aptitudinis denique ad varios versuum numeros carminumque rationes, et ad arduissimas quasque cuiuslibet compositionis leges. Singula quippe libri poemata initiales mox versuum, mox stropharum litteras alphabetico ordine succedentes habent, mox finales inverso priorum ordine ascendentes, mox utrinque: ubi violari hæc lex videtur, deficiens littera a toto carmine exulat, mox plures simul. In secunda libri parte ex quatuor et viginti poematibus unumquodque in singulis vocabulis unam eandemque litteram refert, eam nempe quæ unicuique poemati ordine servato alphabetico obtingit, aliaque sexcenta operosissima artificia miram tum linguæ syriacæ opulentiam, tum auctoris in ea peritiam ostendunt. Pleraque carmina metro heptasyllabo condita sunt. plura dodecasyllabo, non nulla octasyllabo seu tetrasyllabo geminato. Sexti poematis versus metro heptasyllabo vel hexasyllabo legi possunt, et binis hexasyllabis *approximatis* per duas cæsuras in tetrasyllabos triplicatos (*gradatos*) converti possunt.

Singulis poematibus scholia auctor adjecit: et horum specimen in appendice exhibere volui, ea seligens quæ ad intelligentiam carminum quæ edidi conferunt. Omnia latine quamfidelissime reddidi in commodum studiosorum. Quæ verba in versione addenda mihi visa sunt *italica*, ut ajunt. scripture exarata volui. Pressiorem sæpe verbi significationem signo parenthesis () inclusam subjeci. In versione quoadusque licuit latini sermonis servasse mihi videor proprietatem. at hanc interdum posthabendam mihi esse duxi ut potius nativum syriacæ dictionis gustum servarem. Syriacum textum secundum plura hujus regionis manuscripta exemplaria cum romano Borgiani Musaei collata exactum præbeo. vocalibus signis ornatum, ac punctis litterarum *bydtkft* attenuationem indicantibus: a bino

puncto pluralis numeri apponendo supersedi quando satis iste a vocali significatur. His tria adhuc signa addere fas mihi volui, haud utique apud syros usurpata (*), at quæ adhibenda censui in commodum syriaci idiomatis studiosorum, tum ad notandas litteras vocali prorsus destitutas (°), tum ad indicandum sonum semivocalem (-) ubi locum is habet, tum ad monendum reduplicationem aut assimilationem (ˆ) litterarum esse faciendam. Horum enim ratio habenda est non unius orthoepiæ in sermone syriaco assequendæ causa, at et ad penitiorem ipsius linguæ habendam cognitionem, etymologiamque tenendam. De his regulas præmittam, in quibus tradendis cavendum mihi esse duxi ne tædium afferam discrimina persequens quæ orientales inter syros et occidentales in non paucis horum extant : non enim omnia apud illos recte dicuntur, nec omnia apud istos inepte, momentaque valida pro alterutra doctrina vel dicendi more vix ab iis afferuntur. Id ergo seligendum ac retinendum in istis omnibus censui quod vel ipsâ rei naturâ suggeri ac suaderi reperitur, vel etymologiæ, aut ceterorum idiomatum semiticorum analogiæ melius congruere videretur.

BERYTI PHENICIORUM idibus juniis MDCCCLXXXVIII

H. G. S. I.

(*) In hoc secutus sum exemplum Cl. G. Cardahi libanesis qui ea signa usurpavit in pluribus egregiis operibus quæ edidit.

Handwritten notes:
...
...

Handwritten note:
...

REGULÆ QUÆDAM

EX GRAMMATICA LINGUÆ SYRIACÆ

DE SCHEVA MOBILE.

1. Semivocali quodam sono ut plurimum inter *e* et *i* nutante syrii consonantem muniunt quæ nec vocali insistit nec ei quasi pensilis hæret. Ex. gr. in particula ܥܝܢܐ prima consonans \times vocali ^ insistit, altera ^ ab illa pendet; at in ܥܝܢܐ consonans \times nec a ^ pendet, nec ^ insistit, et voce effertur illo sono affecta, at celerius ac si vocali instructa.

2. Id accidit si consonans vocali destituta aliam aequæ vocali carentem vel immediate sequitur vel latentem in se gerit (puta per assimilationem), ܥܝܢܐ ܥܝܢܐ, item si initio vocabuli reperitur, etiamsi præfixa ei accedat aliqua ex ܕܝܢܐ.

3. Quando autem secunda ex duobus consonantibus vocali carentibus est ex ܥܝܢܐ; prima *phatahâ* donari potest et tunc altera huic adhaerens absque sono illo profertur.

4. Idem dic de secunda consonante ex duobus vocali destitutis si prima est una ex ܥܝܢܐ immediate veniens post vocalem sibi homogeneam, ea enim prima consonans fere in illa præcedente vocali assimilatur ipsam producens, (cf. tamen nn. 12, 17.) et altera consonans perinde ac illi vocali immediate adhærens plerumque pronuntiatur.

Neutrum regulæ primo enuntiatae opponi patet. Liceat nobis deinceps sonum illum *scheva mobile* appellare. Universa hæc doctrina a regulis de attenuatione ܥܝܢܐ apprimè confirmari mox constabit.

DE AMZA

5. Sermo faciendus est de re, nomen autem rei aliquod deligendum est ut de re verba facere possimus: ab arabibus mutuari illud sit hic venia, nomen enim syris deest, haud

vero res (*). Scilicet si emissio illa vocis qua vocalis aliqua exprimitur, praesertim si eam praecedens nulla consonans afficiat, non voce decrescente comprimitur sed repente abrum-pitur, sensibilis et auditui fit quidam thoracis motus vel ictus intestinus qui *amza* apud arabes audit. Haec articulatio etiam ad inchoandum vocalium sonum, vel sine illis, produci potest, et ad litteras consonantes pertinet. Apud syros littera *l* indicatur, et sequentibus mutationibus subijcitur.

6. Amza quidem quae invenitur initio vocabulorum perstat, at si aliqua ex ١٥ ipsi praefigatur illi suam vocalem cedit, ipsaque excidit, servatur tamen *l* inscriptione ١٦

7. Si amzae initiali radicali alia a flexione praepositur ut in forma ١٧ interdum eliditur ut in ١٨, interdum in *o* convertitur ut in ١٩

8. Quae autem in medio vel fine vocabulorum invenitur potest servari vel supprimi. Cum supprimitur manet in scriptio-
ne *l* quae pronuntiatur *u* si amza vocali afficiebatur et praecedens consonans vocali et ipsa est instructa : si praecedens consonans vocali caret assumit vocalem amzae quin haec ullo sono reddatur, sic ٢٠ legitur *qaiem*, ٢١ *car* pro ٢٢ *c-ar*.

9. Haud tamen vocalis ista sic translata idem praestat ac si proprio jure ibi esset : etenim si primam vocabuli litteram afficit non impedit vocalem quam aliqua ex ٢٣ assumit quando accedit vocabulo cujus prima littera vocali caret. sic aequè dicitur ٢٤ ac ٢٥ non autem ٢٦.

10. Imo in hoc casu si initialis illa vocabuli consonans est ex ٢٧ etsi vocali sic affecta inveniat recipit attenuationem (26). perinde ac si eà careret post vocalem

(*) In latinis etiam linguis aliisque aliquid soni amzae invenitur, ut bene animadvertit Desacy (*Antalogie gramm. arabe*, 8 note au n. I). quin apud grammaticos ejus mentio fiat nec ullo signo in scriptione notetur : ex. gr. in *amare*, *opponere* prima *a* et *o* quodam imae gutturis ictu effertur, minime vero altera. Ad id quod est amza in linguis semiticis exprimendum spiritus lenis graecorum minus aptus videtur, nec enim intendi iste per reduplicationem aut manere sine vocali potest, nec in medio et fine vocabulorum locum habet.

qua donatur littera illa ex \aleph , sic legi debet \aleph *uaf-e* non secus ac \aleph *uaf-e*.

11. Idem dic de vocali qua propter difficultatem pronuntiationis donatur amza initialis ubi scheva mobile tantum debuisset habere ut in \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph . Adhuc enim sequens consonans quæ proprio jure vocali gaudet si ex \aleph est, ut in adductis exemplis, attenuationem recipit vi prioris schevæ mobilis quamvis illud sit in vocalem expletum.

DE LITTERIS \aleph \aleph \aleph

12. Saepe littera \aleph , non nunquam et \aleph , in vocabulis reperiuntur quin nil aliud ibi sint ac signa vocalis qua donanda est præcedens consonans. Alias vel radicales vocabulo sunt, vel in illud introductæ a flectione mutatae interdum ex una in aliam ut \aleph ab \aleph in \aleph , et \aleph a \aleph in \aleph . Hæc sunt probe distinguenda tum ad etymologiam verborum dignoscendam, tum ad attenuationem litterarum \aleph \aleph recte adhibendam.

13. Tres istæ litteræ \aleph \aleph \aleph homogeneæ ex ordine sunt tribus vocalibus \aleph \aleph \aleph . Quæ ex istis litteris vocali destituta post vocalem sibi affinem immediate locum habet eam producit.

14. *Aleph* vocali carens cui post \aleph locus esset non scribitur, sed et *phataha* et *aleph* uno signo notantur \aleph *zqopho*, latet scilicet in \aleph *aleph*, est ergo vocalis longa.

15. Alia tamen *aleph* scribitur post \aleph *zqopho* in fine nominum in statu absoluto singulari, et etiam post \aleph *rebo* status absoluti plur. regularis formæ. At nomen a statu absoluto recedens illam *aleph* amittit, et in singulari quidem etiam *zqopho* ut \aleph , in plurali autem *zqopho* status absoluti sing. resolvitur in proprium *patah* et *aleph* hac in \aleph conversa \aleph . Huic si adiungi debet suffixum pronomen possessivum \aleph scribitur illud \aleph post ipsum quin pronuntietur, et ubi erat \aleph sufficitur \aleph , et scribitur \aleph . Eodem modo post *zqopho* in \aleph \aleph \aleph (pro \aleph \aleph \aleph) in \aleph convertitur post pronomen possessivum \aleph unde \aleph *pater ejus*.

16. Extra hos casus *aleph* vel pro *amza* stat, vel pro

teram quæ illam absorbit intendendo, ac proinde cum duri-
tie eam proferendo (34) si attenuatio alioquin in ea locum
habere deberet, ex. gr. ^اسِجَّةٌ ^اسِجَّةٌ (*spica*): ut hoc præstari
possit ad vocabulorum etymologiam attendere opus est.

21. Generatim loquendo manifestus defectus triplicis ra-
dicalis assimilationem prodit. In formis autem auctis sedulo
adjectæ a flexione litteræ distinguendæ sunt a radicalibus,
et hæc, si illis postabitis, ad tres non pertingunt quæ secunda
videtur agnoscitur tertia esse secundam sibi assimilata con-
tinens. In quo et illud cavendum quod pro littera habeatur o
quod forte non nisi signum præcedentis vocalis *ezozo* sit
(15, 17).

22. Igitur in formis ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ
tum o, tum litteris flexionalis terminationis posthabitis, si bina
tantum superest radicalis littera secunda intendi debet, sic
in ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ

23. Præter hos casus latentis radicalis quando ex duo-
bus litteris assimilandis secunda vocali gaudet, et prima vo-
cali caret at post vocalem immediate venit, locum habet
assimilatio semper inter litteras easdem nomine و, ه, etc.
et sæpe admodum inter litteras secum affines, nempe quæ
efferuntur sive eodem organo sive alio illi alterius proximo,
et hoc tum inter litteras ejusdem vocabuli, tum inter præ-
cedentis ultimam et primam sequentis ut ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ, imo etiam
inter penultimam præcedentis et primam sequentis, vel ulti-
mam præcedentis et secundam sequentis quando homogeneæ
eæ sunt vel affines et littera quæ intercedit non pronuntie-
tur ut in ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ, et ^امُهَجَّدٌ ^امُهَجَّدٌ.

24. Ad litteras identicas vel affines in præfatis condi-
tionibus assimilandas ipso naturæ instinctu adigimur, fastidio
nempe molestioris conatus ad eas discrete efferendas neces-
sarii, mox et impossibilitate. Quibus attentis (*) hæc fere

(*) In hoc examine omne tulit punctum, aut ego fallor, arabs grammaticus
Ezzamakschari in postremo capitulo libri *Elmufassal*. Ex eo excerpere libuit

regulæ rectum assimilationis usum definiunt.

25. Litteræ α et ω in ω assimilantur ut أَلْفٌ , أَلْفٌ . Imo ω illas sibi assimilat etiamsi eas praecedat ut أَلْفٌ pro أَلْفٌ et أَلْفٌ pro أَلْفٌ (*)

quæ syriaco idiomati aequè ac arabico hac in re conveniunt, et inde quas trado regulas conflare. Quanto arabes præ syriis solertius suæ linguae grammaticam excoluerint perfecterintque eruditos non fugit, et plurima quæ acuta investigatione prodiderunt non suo tantum sermoni conveniunt sed et cognatis linguis. Sane hic potiori et domestico jure audiendus esset Bar-Hebraeus, et is quidem naturam litterarum describit, et sua cuique organa assignat, et assimilationis casus sedulo persequitur, in grammatico opere אֵלֶּף : at bonus Jacobita reduplicationem consonantium aversans, et rem hanc haud acu tetigit. ipsamque assimilationem (אֵלֶּף) fere pro occultatione habere forte suspicare quis posset. Certe si ex duobus litteris identicis una exciderit in scriptione etiam in prolatione exulare docet, excepto uno alterove casu, quin exceptionis ratio ei praesto sit. Et haec quidem aliaque potius studio partium docere quam obfirmatâ rationum ponderatione sententiâ quis censeat. Non enim is erat quem, fugere facile posset nisibenum, ut ait, reduplicationem ex. gr. in nomine אָנָּה Anna et similibus adhibens, vocabula proferre ad etymologiam exacta prout eam reliquæ linguae semiticæ servarunt (et arabicam ipse apprimè callebat), nec aliter in ipso graeco textu N. T. consignata illa inveniuntur. Sermonis ergo in hoc vitiositæ potius apud suos erat.

(*) Nil mirum in hoc deprehendes si cum Zamakschario animadvertas litteram α ab ima gutturis extremitate progredi, et ω a medio gutture, et in gutturalibus difficultatem prolationis crescere quo profundiori illius motu eæ proferri postulant, suprema autem assimilationis causa fastidium cum sit molestioris conatus quo duæ litteræ discrete pronuntiarentur, litteram ω quæ non adeo profundum ac duæ ille gutturis motum exigit aptior invenitur ad eas in fortiorem suipsius sonum convertendas minori difficultate. Idem auctor opportune praeterea monet ab assimilatione supersedendum si per eam sensus mutatio vel ambiguitas afferretur, quod syriace ex. gr. locum haberet in his aliisque similibus :

أَلْفٌ أَلْفٌ *crevit magnificentia*

أَلْفٌ أَلْفٌ *crevit mendicita*

أَلْفٌ أَلْفٌ *crevit auxilium*

in quibus si assimilationem facias unum pro tribus pronuntiandi modum habebis perinde si scriptum esset أَلْفٌ .

illa producta terminat vocabulum præcedens et in loquendo vel legendo nulla interponatur pausa, ut **أَجَلًا**, minime vero si deest affinitas illa, dices ergo **فَرَاوْنُ** (*fructus fici*): excipe **أَمْرًا** in quo **ا** non pronuntiatur.

30. e) Attenuantur post scheva mobile ut **سَمْعًا**, **سَمْعًا**, **سَمْعًا** ubi ipsum **و** est pro **و** attenuato, nam a **رَافِعًا** *ravrab*.

31. f) Item post vocalem illi schevæ (11) suffectam **مَدًّا**, **مَدًّا**.

32. Attenuatur **ا** nominum feminini generis si consonans illam præcedat vocali carens et post *phataha* veniens, ut **مَدًّا**, **مَدًّا**, nisi assimilatio locum habeat ut in **مَدًّا** *annus*.

33. Quando quiescere sinitur scheva mobile ut fas est post **ا**, **و**, **و** productas (+) attenuatio quoque omittitur quæ locum habuisset post illud, ut **مَدًّا** *illæ sumunt*, **مَدًّا**; at utique licet illud scheva mobile pronuntiare et tunc attenuatio fiet **مَدًّا**, **مَدًّا**, **مَدًّا**.

34. Attenuationem non admittunt hæ litteræ quando intenduntur per reduplicationem vel assimilationem.

35. Sunt qui prohibent attenuationem **ا** præfixi verborum futuri temporis post **ي** et **و**, item litteræ **ي** quando copulativa particula **و** ei præfigitur: at deest his exceptionibus causa.

36. Peregrina vocabula quoad **سَمْعًا** patriam pronuntiationem servant nisi apud syros in civitatem recepta fuerint. Si flexioni ergo vel terminationi syriacæ subjiciuntur præfatis regulis et illa aptanda erunt.

N. B. Numeruli in textu latino 1) 2) etc. indicant scholia quæ in appendice relata et latine versa reperiuntur.

מלח מלך בבח עטל

המלך

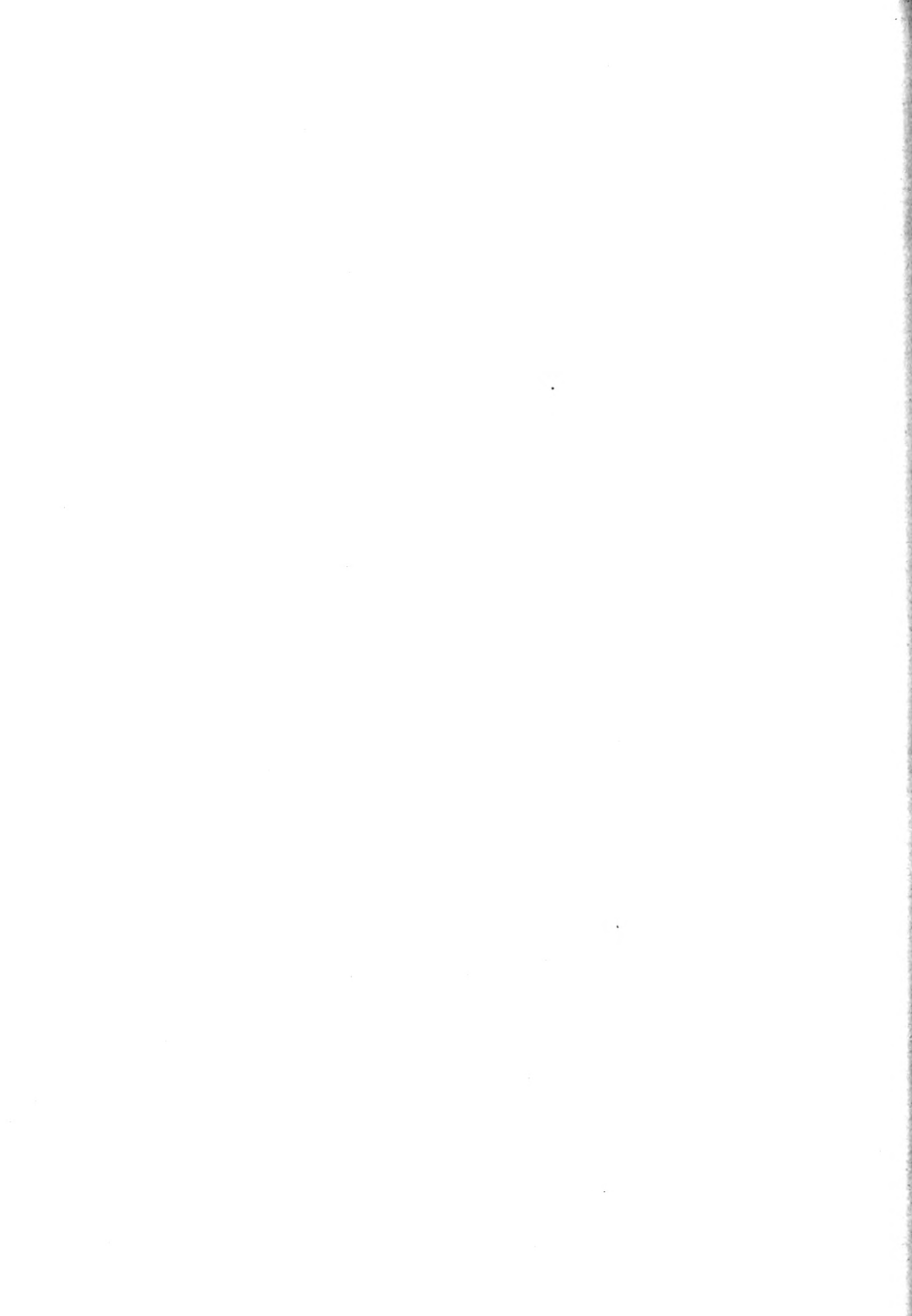
מלך

המלך העל

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

..... اِنْعَمَ اَوْجِبْكَ مَعَ اَوْجِبْكَ وَجِبْكَ
 مَحْضًا قَدْ اَوْجِبْكَ * وَجِبْكَ لِيَوْمًا هَذَا هَذَا *
 بَ اَوْجِبْكَ هَذَا هَذَا اَوْجِبْكَ اَوْجِبْكَ هَذَا هَذَا
 هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا
 هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا
 هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا
 هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا
 هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا هَذَا

AUCTOR SUI OPERIS RATIONEM DAT

(EX PROEMIO)

.....

Quandoquidem homines ex arabibus ornatu sermonis poetæ, arte sententiarum grammatici ¹⁾, passim linguam syriacam quasi inopem, impolitam, ac rudem, arrogantia sua stultitiaque vituperant, et venustatem copiamque elegantiarum tempore nostro (præsente) linguæ suæ tribuunt ac vindicant, et quovis tempore atque obviis quibusque (apud omnes) librum, ALMAQAMAT quem vocant, in argumentum adducunt, et quemcumque librum poetarum

* وَبِزَيْنَا وَذَكَرَ كَعْبٌ حَلِيمًا مَنُودًا مُنَعْنِ *
 * مَلِكًا سَدَنًا * وَحِلْمًا تَصَدَّقَ وَحَلِيمًا سَقَطَنًا *
 حَلِيمًا جَبِينًا وَذَكَرَ أَوْعَنًا * وَتَمَّ وَاسِمًا لَهْنًا *
 حَرِيصًا * وَمَجْنَانًا بِصَحَابَةٍ * تَقَعَّدُ دُورًا *
 دَعَمَجًا حَبِيبًا تَعْنَنًا * تَدَمَكُفَنًا * مَدَوَّجَنًا مَصْمُوعَنًا *
 وَجَبِينًا مَلِكًا سَدَنًا * وَجَبِينًا * وَجَبِينًا *
 حَلِيمًا وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا *
 وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا *
 وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا *
 وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا *
 وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا * وَهَوَّسًا *

rhetorumque ejusvis linguae despiciunt (sub se ponunt)
 ac deprimunt, atque concinnationem illius (*libri Ha-*
virici) narrationum quinquaginta contextarum fabulis
 omnigenis, quae (*una pollere externa pulcritudine*)
 non secus ac pavo (avis picta) sepulcraque dealbata
 reperientur post disquisitionem a prudentibus (discer-
 nentibus), laudant, extollunt, magnificiunt, ipsisque
 gloriantur ac superbiunt. Hinc obtigit nempe mihi hu-
 millimo syrorum et imbecillimo christianorum, ut indi-
 gnarer stultitiam eorum fastus, ac prosternerem super-
 biam eorum criminationum, atque victoriam sermoni
 nostro primordiali (*omnium linguarum primae*)²⁾ affer-
 rem, ejusque accusatores machina (ballista)³⁾ aequitatis
 contererem; eo vel magis quod gloria præstantissimo-
 rum *virorum*,

هَتَرَسَا جَعَدَسَا * وَنَعَا بِمَعْنَا * مَعْمَعَا وَبَاةَ بَا
 لُجَا وَجَعَا وَجَبَا * سَعْنَم جَبَا هَلْجَدَا *
 فَمَبَنَ مَدَدَكَلَا * هَوَا حَ سَعْنَلَا * وَوَنَم
 حَمَدَجُهَدَا كَعَمَبَنَا * أَلَا * هَاوَنَم جَمَعَا
 حَمَلَنَا * لَانَا * دَعَجَدَجُهَدَا هَجَنَصَا قَلَمَا
 هَمَلَا * حَمَلَنَا مَدَنَدَا هَوَاةَ هَمَفَا رَانَا
 نَلَا * حَمَلَمَا وَهَلَا وَنَلَا وَنَمَلَا جَسَنَلَا
 مَعَا هَسَجَا دَعَا حَا وَمَعَا * فَنَصَا
 بَاعَنَا * هَلَا عَدَا دَعَجَلَا * هَعَدَا مَدَا

vir nobilissimus inter præclarissimos quosque, princeps
gentis nostræ, () ac sol religionis (professionis fidei),*
sanctissimus hominum, felix, omniscius, beatissimus
jussit me pro auctoritate sua, et significavit mihi
studiose ut efferam ad castigationem insolentiæ eorum
egregium quoddam specimen, et opponam ad retundendam
eorum impudentiam documentum, per elucubrationem
aliquam refertam poematibus ac sententiis, leges logi-
cas et poetices exacte servantem, et regulis rhetorum
rhetorices exquisitè congruentem, complectentem car-
mina (orationes metricas), facinora admiranda, nar-
rationes variatas, ac eventa plena

(*) Iaballaha nestorianorum Patriarcha consecr. anno 1281, m. anno. 1317.

وَمَنْ بَالَا مَدَحُهُ بَالَا أَمِنْ إِنْ مَجِبَتْ بَالَا وَمَنْ بَالَا
 حَمْدًا وَتَبْدًا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *
 وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا * وَجَعَلَا بَالَا *

miraculorum, doctrinas, inquam, quæ moribus compo-
 nendis conducant (*), monita utilia, elegias ingentis
 mœstitiæ, preces supplicationibus admixtas, enigmata
 exposita symbolice, hymnos compositos artificiose, can-
 tica sacra affectus cientia, cantiones quæ lætitiâ au-
 geant, arcanaque profunda, sapientiæ compendia (con-
 cisæ), pro modulo tenuitatis meæ, menteque imbecilla
 imperitiæ meæ *ederem*; doctoribus quidem *doctrinæ*
asperitatum levigatio simulque monumentum, incipienti-
 bus autem in *pabulum* studii sint ac in cupidinem
 doctrinæ, atque animis præterea plenitudo solatii sint
 et causa emolumentum. Scio equidem

(*) *Ex* 12. *Edificante, erbaulich.*

مَدَّوْا اِلَآءِ * اُجِّحْ حَبْلًا سَنَّا مَدَّسًا اِلَآءِ * وَجَبَّوْهُنَا
 بِمَدَّسَكُنَا وَبَاوْنُوهُنَا كَنُفَعِ مَدَّسَكُنَا اِلَآءِ * وَجَبَّوْهُنَا
 وَبَسَّوْهُنَا حَبْلًا وَبَدَّوْهُنَا حَبْلًا مَدَّسَكُنَا اِلَآءِ * وَجَبَّوْهُنَا
 هَجَّوْهُنَا جَنَّبًا وَبَاوْهُنَا جَنَّبًا وَبَدَّوْهُنَا جَنَّبًا لَآ اِلَآءِ *
 مَدَّوْهُنَا جَنَّبًا وَبَاوْهُنَا جَنَّبًا اِلَآءِ * وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا
 مَدَّوْهُنَا اِلَآءِ * وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا وَجَبَّوْهُنَا
 وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا
 وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا
 وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا وَجَبَّوْهُنَا وَبَدَّوْهُنَا

ac fateor me, tametsi omni conatu adnitor, ægritudine
 debilitatis utriusque hominis (*mentis ac corporis*) la-
 borare, ac per undas cogitationum in mare aberratio-
 num jactari, sedenim spe *fretus* ac fiducia in Eum,
 qui præstitit loquelam asinæ, aquam rupi, ac rorem
 fornaci, ad hoc negotium accedo: prius autem quam
 certamen literarium ineamus, ac messes sententia-
 rum ex campis sermonum⁴⁾ colligamus, lectoribus
 solertibus notum facimus, et auditoribus perspicacibus
 manifestamus, numerum hunc quinquaginta cum nos-
 metipsos obligaverimus ad explendum, *secundum*
 literarum *ordinem* elegimus

مَدَامُنَا يَا وَحَا
سَجْعِدَا

وَجَعَلَهُ عَصَا سَجْعِدَا * وَوَجَعَلَهُ
وَسَجْعِدَا وَجَعَلَهُ أَبَا بَا وَوَجَعَلَهُ

دَعَا وَسَجْعِدَا
وَأَبَا بَا وَوَجَعَلَهُ
وَجَعَلَهُ وَوَجَعَلَهُ
وَجَعَلَهُ وَوَجَعَلَهُ

CARMEN QUARTUM

DE SAPIENTIA

Omnia ejus verba terminantur in Aleph et *litera* quæ est ante
Aleph finis *cujusque* versus est *litera* initii strophæ.

Circa argumentum jucundissimum (optabile) sapien-
tiæ fuit investigatio ac perscrutatio viris perspicacissimi
ingenii (gigantibus perspicacitatis), præstantissimis (viris)
peracri judicio (gustu) ac laude virtutis.

اُنْفُكُ الْاَحَدَ مَجْبِلًا }
 مَجْبِلًا وَ اَحْبَبُهَا جَمْعًا
 مَجْبِلًا وَ اَحْبَبُهَا جَمْعًا
 وَ اَحْبَبُهَا وَ اَحْبَبُهَا
 ح مَجْبِلًا اِمْنًا وَ اَحْبَبُهَا
 مَجْبِلًا مَجْبِلًا اَحَدًا
 مَجْبِلًا حَجْبًا مَجْبِلًا
 مَجْبِلًا وَ اَحْبَبُهَا
 اَحْبَبُهَا حَجْبًا وَ اَحْبَبُهَا }
 اَحْبَبُهَا وَ اَحْبَبُهَا
 وَ اَحْبَبُهَا وَ اَحْبَبُهَا
 مَجْبِلًا حَجْبًا مَجْبِلًا

Quomodo cor erigit afficitque animum lætitia! locupletat mentem copia divitiarum ingentium (ac multarum)!

Per sensa mirifica quæ præstat, exhilarat mundatque cor. Implet hominem amore, augetque eum dignitate (gradu) excelsa.

Firmat (perficit) animum incertum, atque evellit aculeum dubii, perque mare (*scientiæ*) absque naufragio ducit speculatorem profunda pervadendi studiosum (se immergentem).

وَنُتِلَ وَجَاسَةً لَا حُجْبًا
 جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا وَحُجْبًا
 وَلَا تُفْعَلُ جَعَلَتْهُ وَمَعْنَاهُ
 لَا فَعْلًا فِيهِ وَحُجْبًا جَعَلَتْهُ
 لَا حُجْبًا جَعَلَتْهُ وَمَعْنَاهُ
 حُلًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 سُلًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 حُجْبًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 مَعْلًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 لَا حُجْبًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 سُلًا وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا
 جَعَلَتْهُ وَنُتِلَ جَعَلَتْهُ لَا حُجْبًا

Iudicium æquitatis facessit pariter domino ac servo :
 nec admittit argentum, nec (*a subornante*) donum ; at
ipsa præmia decernit.

Ea fit homo illustris cum contemplatur mira ac stu-
 penda, videtque quam sit miranda, et *quomodo* ange-
 los ¹⁾ hominesque in admirationem *sui* rapiat.

Ac dum in homine sit, *isque* dicipulus ejus fiat, vir-
 tutes ²⁾ portentaque ostendit (*homo*) inque Deo universi
 manet.

اُنْمِلْ جَنْمِلْ هَجْنِمْلْ
 مَخْجِمْلْ جَسْمِلْ حَزْنِمْلْ
 يَنْقَلْ حِمْلْ جَانْمْلْ
 حُمْلْ مَبْلْ جُدْمْلْ
 مَلْمْلْ يَدْلْ وَفَعْلْمْلْ
 هَجْمْلْ جَانْمْلْ وَفَعْلْمْلْ
 هَجْدْلْ عَقْلْ يَمْلْ
 هَدْمْلْ وَفَعْلْمْلْ مَفْعْلْمْلْ
 لَحْمْلْ مَدْلْ حَمْلْ وَفَعْلْمْلْ
 هَجْبْلْ حَمْلْ حَجْمْلْمْلْ
 هَجْنِمْلْ مَسْمْلْ مَحْمْلْمْلْ
 مَفْعْلْمْلْ اُنْمْلْ حَمْلْمْلْ

Armis occultis ac ignotis cingit (vestit) diligenter
 acris ingenii virum ut eludat (vincat) in bello læsiones
 hostis antiqui raptoris.

Fruitur (videt) visione gloriosa ac circumfusa decore
 et gloria, in corde puro splendet ac lumen veritatis asse-
 quitur.

Sapere facit (dat saporem) idiotas, ac donat sapientia
 (sapientes facit) simplices, imperitos reddit (ostendit)
 catos, et cumulat honore tenues.

بِخَيْرٍ وَمَعْمَدًا خَيْرًا
 نَزُّكَ جَعَلْنَا وَبَسْمًا
 هَجَلًا هَجَلًا هَجَلًا
 مَعْنُهَا مَعْنُهَا خَيْرًا
 دُنْيَا جَنَّا مَعْنُهَا
 مَعْنُهَا حِلْمًا مَعْنُهَا
 هَجَلًا مَعْنُهَا مَعْنُهَا
 حَبِيبًا لَّا يُؤَا جَنَّا
 حَبِيبًا مَعْنُهَا مَعْنُهَا
 مَعْنُهَا مَعْنُهَا مَعْنُهَا
 هَجَلًا وَمَعْنُهَا مَعْنُهَا

Scientiam veritatis exquisitam inserit menti *vir*i perspicacis, ac opere et speculatione elevat adducitque ad cælum.

Subigens jugo (humili) idoneos facit bono promisso (*in evangelio*), ac disciplina (modis) *improbis* invisa (*) castos reddit qui contendunt ad locum benedictum (*patriae coelestis*).

Imbecilles firmat roboratque, ignavos docet laborem, et corona gloriæ redimit,

(*) Vel: quae *morigeris* in deliciis est.

هَجَّجْتُمَا وَهَمَّامَا مَذَلَا
 مَدَّوَجَا وَنَلَا بِسَخْنَمَا
 مَدَّجَجَا بُعَلَا وَسَمَلَا
 مَدَّجَجَا حَمَمَا وَحَمَمَا
 لَالَمَا جَجَلَا بِأَمْنَمَا
 نَزَلَا جَدَلَا وَجَفَمَا
 هَمَمَا جَالَا وَهَسَمَا
 مَدَلَا وَهَجَجَلَا لَأَوْدَلَا
 هَمَلَا جَمَلَا وَهَمَمَلَا
 هَمَدَلَا وَجَجَمَلَا وَنَمَلَا
 مَدَمَلَا مَدَمَلَا لَأَبَحْنَمَا
 هَبَعَلَا حَبَجَلَا مَبَعَلَا

ac ad paradisum excelsum evehit.

Attollit gradum sapientium, partiturque munera prætiosa. Admovet ad Lumen sæculorum homines probos ac mitis ingenii.

Adolescit in corde carnalis *hominis* et fit arcano modo spiritalis, et simul ac revelatur terrestri fit reapse cœlestis.

Doctrinis (notionibus) quæ ad paradisum perducunt instituit (intelligere facit) athletam. Probitate (rectitudine) animum donat

وَتَحْفَا أَنْجِبَا هَمْحُمْحَا
 حُجْبَا حَمْبُجَا مَحْمَحَا
 وَنَبْزَا سُبَا جُفْجُفَا
 هَلْهَلَا بُعْبُحَا مَحْمَحَا
 حَبْجَا مُبَا هُبْهَبَا
 فَا مُبَا جَلَالُحُجْبَا
 مَحْمَحَا هَسْهَسَا تَجْجَا
 هَجْجَحَا هَسْهَسَا
 مَجْجَعَا مَهْهَاهُجْبَا
 رُجْبَا بِأَقْبَا مَاهُجْرَا
 حَمْحَمَحَا هَلْهَلَاوْمُرَا
 هُجْجَحَا مَجْلَا حَمْحَجْرَا

ut duplicet præmium laudemque.

Constituit mentem *scientiæ* fontem ut suppeditet (fluere faciat) vitam *cuique* audienti. Ad portum pacis deducit ingenuum *animum* (naturâ) ac scientiæ apertum (præditum).

Optima *quæque* (pulcra) ineruditos docet artesque honestas, nec non impudentibus ac protervis indulget emolumenta complura.

Optat indere sinceritatem *ingeniis* tortuosis ac minime rectis, et jucunda argumenta ad contemplandum,

مَحْنُهَا وَتُسَلِّحُ حَقْمُهَا
 عَنَّا أَوْ تَهْجُلُ مَحْلُهَا
 مَهْجُلُهَا لِأَيْعُلُ مَحْمُلُهَا
 مَحْمُلُهَا بَعْضُهَا وَبَعْضُهَا
 مَحْمُلُهَا حَقْمُهَا مَحْمُلُهَا
 وَتُسَلِّحُ جَنْفُهَا حَقْمُهَا
 مَحْمُلُهَا سَمُّهَا حَقْمُهَا
 مَحْمُلُهَا نَمْلُهَا حَقْمُهَا
 حَقْمُهَا بَأْسُهَا وَبَأْسُهَا
 مَحْمُلُهَا حَقْمُهَا وَتُسَلِّحُهَا
 حَقْمُهَا لِأَبَاوِهَا وَتُسَلِّحُهَا
 مَحْمُلُهَا وَتُسَلِّحُهَا وَتُسَلِّحُهَا
 حَقْمُهَا حَقْمُهَا مَحْمُلُهَا

panemque spiritualement ad frangendum (incidendum).

Invidiam iramque dissipat, culpasque homini ignoscit. Revelat arcana profunda, et spiritu in excelsum ascendit.

Instituit lege pueros, et evangelio vivificante homines. Ponit signum perfectis ad occurrendum Patri luminum.

Viam contententi (*ad sapientiam*) sternit ad accurrendum ad locum intemeratum. Copiamque divitiarum congerit pollenti ingenio sancto.

١. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَنَحْمَدُهٗ
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَنَحْمَدُهٗ
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا
 وَنُحَمِّدُهٗ مَا حَمَدًا

Mirum verbum sapientiæ quæ vitæ extat causa,
et gloriæ, et institutionis quæ secundum Deum est, et
gaudii.

Multiplicetur Patri laus, atque elatio Filio Verbo, ac
Spiritus compari in essentia auctori (domino) hujus doni.

مَدَامُنَا بِهَذَا

وَنَنَا أَحْمَدًا

حَدِّثْكَ مَعْمُسِدَا مَدَامُنَا * حَم
 بَبَدُنْ أَفْتَم (أَهْ حَعْدَا وَفَقْنَدَا) وَلَا
 حَبَبَدُنْ نَهْ هَعْدَا حَك (أَهْ حَعْدَا هَعْلَهْنَدَا
 هَعْدَا مَحْنَدَا)

وَنَنَا أَحْمَدًا
 حَبَبَدَا هَعْدَا هَعْدَا
 مَدَامُنَا حَبَبَدَا
 دَ أَهْ حَا هَعْدَا حَكَا

CARMEN SEXTUM

DE DECRETIS DIVINIS

Tribus metris legitur : cum *verbis in scriptis* quidem
metro S. Ephrem (idest geminato) : sine *metro*
 S. Narsetis et S. Balæ (idest gradato, et approximato).

Decreta (*) quidem divina occulta, quæ ab æterno sunt,
 movent (scilicet) temporales res per motus adversos.

(*) Ad assequendum sensum ab Auctore intentum opus erit ad unumquemque fere

اُعْبُدْنِي ۚ تَعْبُدُونِي ۚ
 دَحْضًا ۚ وَحَمْدًا ۚ
 هُتَاتًا ۚ اِهْتَاتًا ۚ
 هُتَاتًا ۚ اِهْتَاتًا ۚ
 حَمْدًا ۚ رُبَّ حَمْدًا ۚ
 مَسْبُوبًا ۚ نَعْمَ يَتًا ۚ
 مَسْبُوبًا ۚ رُبَّ مَسْبُوبًا ۚ
 مَسْبُوبًا ۚ اِهْتَاتًا ۚ
 كَلَامًا ۚ وَهَسْلًا ۚ
 مَدْحًا ۚ لَوْلَا حَمْدًا ۚ
 هُتَاتًا ۚ اِهْتَاتًا ۚ
 مَسْبُوبًا ۚ حَمْدًا ۚ

Profundunt nempe lucem vitamque in mundo utroque opposito, et omnigenis substantiis (generibus substantialibus), itemque *variis* speciebus *rerum* naturalium.

Initio quidem apud supernos sociabant disparatissima (species finium divergentium), tum apud infernos ut divinitatem induant (fiant divini).

Thesaurus quidem spiritales distribuunt terrigenis, atque bona mystica largiuntur corporeis.

versum consulere scholia in hoc carmen, quae suo loco integre relata sunt.

وَقَالُوا	وَقَالُوا	؟
مَدْعَيْنِ	مَدْعَيْنِ	
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	
لَأَهْلِهِ جُثَا	لَأَهْلِهِ جُثَا	٥
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	٥
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	
هَبْ لَنَا	هَبْ لَنَا	
مَنْعَتِ	مَنْعَتِ	

Dignitate (gradu) intellectuali donant materiales, ac diademata splendentia imponunt probis.

Ipsa quidem elementaria *corpora* fecerunt purissima (multa *idest valde* pura), variatissima *simul* et similia (multa formis et similitudine), diversissima speciebus et nominibus.

Constituebant *viros* angelicos sanctissimos (purissimos) ac *fere* coelestes, ut essent nobis quasi mediatores et magistri studentibus.

اِنَّا جَدُّا ۝ هُوَ ۝
 جَدُّا جَدُّا ۝ هُوَ ۝
 مَعْمُومٌ لَا يُحْمَلُ ۝
 دَجْدَا ۝ هُوَ ۝
 سَجْدَا ۝ هُوَ ۝
 وَهْدَا ۝ هُوَ ۝
 مَعْمُومٌ ۝ هُوَ ۝
 دَجْدَا ۝ هُوَ ۝
 هُوَ ۝ هُوَ ۝
 وَهْدَا ۝ هُوَ ۝
 هُوَ ۝ هُوَ ۝
 هُوَ ۝ هُوَ ۝

Splendentes in omni recta via (directione *idest* di-
 sciplina), perfecti in omni sublimi *scientia* (sublimitati-
 bus), ministrantes filiis Adam *suggerendo* (per) cogi-
 tationes sanctas.

Sollicitantes ad perfectam adimpletionem mandatorum
 Domini : nec non concordēs, quippe qui familiares,
 arcano miserationum paternarum.

Bona æterna quæ paraverat in tempora postrema
 præstitit utique per ea quæ promiserat Bonus (Deus),
 qui clemens est (qui portat) erga peccatores.

١ ٢
 ٣ ٤
 ٥ ٦
 ٧ ٨
 ٩ ١٠
 ١١ ١٢
 ١٣ ١٤
 ١٥ ١٦
 ١٧ ١٨
 ١٩ ٢٠
 ٢١ ٢٢
 ٢٣ ٢٤
 ٢٥ ٢٦
 ٢٧ ٢٨
 ٢٩ ٣٠
 ٣١ ٣٢
 ٣٣ ٣٤
 ٣٥ ٣٦
 ٣٧ ٣٨
 ٣٩ ٤٠
 ٤١ ٤٢
 ٤٣ ٤٤
 ٤٥ ٤٦
 ٤٧ ٤٨
 ٤٩ ٥٠
 ٥١ ٥٢
 ٥٣ ٥٤
 ٥٥ ٥٦
 ٥٧ ٥٨
 ٥٩ ٦٠
 ٦١ ٦٢
 ٦٣ ٦٤
 ٦٥ ٦٦
 ٦٧ ٦٨
 ٦٩ ٧٠
 ٧١ ٧٢
 ٧٣ ٧٤
 ٧٥ ٧٦
 ٧٧ ٧٨
 ٧٩ ٨٠
 ٨١ ٨٢
 ٨٣ ٨٤
 ٨٥ ٨٦
 ٨٧ ٨٨
 ٨٩ ٩٠
 ٩١ ٩٢
 ٩٣ ٩٤
 ٩٥ ٩٦
 ٩٧ ٩٨
 ٩٩ ١٠٠

Scit calumniis et nequitis dare operam infideles (exteriores religioni christianae), ac vacare omnigenis machinationibus (amare malitiam machinationum) quæ plenae sunt insidiis satanicis.

Subigit autem fideles (internos) omni disciplina (jugis) optima, quo fiant quasi abhorrentes a cunctis cupidinibus flagitiosis.

Irascentur qui libidinibus flagrant contra viros sapientes, et perturbant homines ferini pacem hominum rationabilium.

م مِهْ بِنِ مَحْنُا
 د وَهْا مَهْجُكْا
 م مِبِ مَارُبا
 ه جُفِ مَهْا
 ب يَسْا اِفْ فَهْزُا
 مَجْنُفْ مَحْنُفْا
 ه مْا خُفْا مْا
 مَجْنُفْ مَحْنُفْا
 م مَجْنِ مَحْنُفْا
 مَجْنِ مَحْنِا
 مَجْنِ مَحْنِا

Vexant nempe pios (*) tumultibus adversarii, et gaudent vehementer diaboli assecræ. et lugere faciunt discipulos Jesu.

Quies etiam et securitas sunt maxima (multæ) mundanis, at concupiscentiæ pessimæ tendentiâ (excitationis) multiplicantur viris *virtute* eminentibus.

Affatim pascuntur peccatores, esuriunt autem filii justorum. Extolluntur (ascendunt) viri cupidi;

(*) مَحْنُا (dexter) adjectivum loco مَحْنُا د; *probus*, non secus ac *malus* dicitur مَحْنُا د; unde مَحْنُا (laevus). Utriusque significatio processit a loco quem electi et reprobi in iudicio extremo occupaturi ab Evangelio dicuntur.

مَخْفِيًّا	نُسَانِي	
مُحْكَمًا	خَبْرًا	٥
حُجْرَتًا	مَجْنُونًا	
خَوْفًا	مَعْقِبًا	
حَبْرَتًا	مَدِينَتًا	
أَوْفَرًا	وَكُنْجِيًّا	٥
فَلْهَمًّا	مَصْنُوعًا	
حَذَرًا	حَبْرَتًا	
فَلْهَمًّا	مَعْدِنًا	
مُحْكَمًا	رُزْيًا	٥

deprimuntur (descendunt) docti.

Opes quidem materiales sunt (inveniuntur) sectantibus vanitates, bona vero quæ a divino favore procedunt (benedictionis) ditant qui davidicam pietatem colunt (ornant davidicos).

Disperdentur agmina Luciferi (*), sospitabuntur (fulcientur) subditi Petri, contemnentur asseclæ Beelzebub, glorificabuntur sectatores Pauli.

Cimbali clamorosi dementant (*magis atque magis*)

(*) **مَدِينًا** adjectivum ab **مَدِينَة**, **مَدِينَة**, quod eandem servat significationem *principis* quam in græco. Specialiter etiam adhibetur pro hierarchis angelorum: at absolute positum denotat principem demoniorum: hinc **مَدِينَة** ejus asseclæ.

وَهُوَ سَخَنَجِبِي قَبْلَ لَا تَسْتَمِرُّ مُنَا نَأْمَدُ
 وَهُوَ نَبِيَّ بَلَّ مَنَا أَجَلًا وَعُنْدًا مَعَ سَدَرٍ مُنَا
 وَجِبِيهِ حَذِي قَلْبًا وَمَنْتَنَ مَعْمَلُ حُصَا
 أَنْصَرِ أَجَلًا جَبِي مَذْبُوحًا وَسَعِيدًا حَصَانًا
 سَبِي لَا لُحْنًا حَسَدًا سَدَرٍ مَعَ مَلِكٍ مَرَكَبًا
 لُجَبِي وَهُوَ مَدَامَا مَعَ سَسَدًا بِسَعَا مَنِي مَنَا
 مَحَبَّ مَهْفَا هَيَوَاتِ تَعْمَلُ وَجَبَلُ رُحَا
 مُمَلَّا جَدِ تَجَلَا هَجُصًا نَحَلًا دُمَالًا وَمَنَا
 حَجَبًا حَذْنَهَا فَسَلَا وَجَنُفَا جَاوُحًا حَ لُحَا

Heu, *enim*, dilecte nobis, non amplius te videntibus
 quidnam dicere *suppetit*? *En nos* (fuimus) viduatos
 (orphanos) jam (tempore *hujus* horæ) aspectu tuo,
 domine mi. Medium cordis nostri dolor acerbus ac
 immitis incolit. *Infestaque* nos percudit sors machina
 (ariete) ¹⁾ furoris *sui*, si ita loqui fas est. Nec imme-
 mores nos esse dulcedinis amoris tui unquam et
 usquam (prorsus) poterimus. Melior mors est vita quam
 tristitia consumit, proclamavit liber (*), deditque argu-
 mentum quod satis omnibus fecit. Quomodo *sat* (حَفَا)
 lugebimus, lamentabimur, stupebimus crebritatem pedi-
 carum, quas malus (Satan) in terra nobis occuluit?

(*) Cf. Eccli : XXX. 17.

مُدُلَّا يَدَيْهِنَا ۖ وَجِئْنَاكَ أَهْلًا
 نَعْمًا وَبِحَنَانٍ ۖ وَجِئْنَاكَ
 هَلْهَلْ جَنَّةٍ زُورٍ ۖ أَجْمَلًا وَبُورٍ ۖ
 حَمْدٌ فَتَنَّاكَ ۖ مَقَالًا فَانَّاكَ ۖ
 فَهَوِّنَا مَعَهُ ۖ هَلْهَلْ زَجَلًا ۖ
 زَيْنًا دَهَنًا وَبُورٍ ۖ حَلَقَسَ مَدْبُوحًا ۖ
 مَجَلًا ۖ وَحَمَلًا ۖ هَلْهَلْ هَدَنًا ۖ
 وَجَبَ مُلَّا ۖ يَنْجَبَا وَسَعَا ۖ

Quidnam peccavimus, quidve deliquimus in te, (coram te)? dicito. *Eja*, lumen oculorum nostrorum, qui super prunas animum nostrum constituisti, (*) diverte ad nos, sicut David canens psallit, cum volitante columba formosa, et in domo nostra habita. Desiderium tui (personæ tuæ ornatissimæ) spiritum nostrum anxit. *Heret* impressa tui imago (recordatio) animo (tabulis mentium) (**), tui laudes concinens. Lamentatum est cor nostrum demigrationem tuam, et cum indoluit composuit voces tristes dolorum, atque ita effatum est:

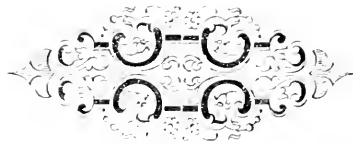
(*) Ad litteram : qui in incendio substantiam nostram habitare fecit. Syriace enim actiones quæ tribuuntur ei quem quis alloquitur, sæpe verbis effertur in tertia persona adhibitibus.

(**) Dictio semiticis linguis vulgaris : frequens in Bibliis, præsertim in libro Proverborum. Arabice : الروح اقلب, passim.

هَجْنَمَ يَهْ خُحْصَا وَجْهْ دُجْوَفْ حَبْصَا وَبَاَصْنَا (*)
لَا اِلٰهَ اِلَّا نَحْنُ وَجْهْ جَبْجُحْ جُنَا هَبَاوَد مِمَّا حَبَّ اِلٰلِغَا

mihi desolatus est mundus, et quidquid in ipso, post te
(*profectum*), dum dicas : veni, en ego sum qui cum
aberraverit resipuit, et denuo vixit cum sepultus fuerit.

(*) Pleraque, eaque optima MS. habent : **هَبَاوَد**. Eam quam prætulimus lectionem habent duo MS. collegii Aramunensis, et aliud monasterii Mar-Abdæ. (scribunt tamen : **هَبَاوَد**). Videtur melius convenire insequentibus verbis, sic enim exhibent adventantis fratris vocem, et in ipso fere limine exclamantis : *Veni, en . . .* . . . Que si a majore fratre de se dicta censenda sunt, vix intelligitur quinam eis subsit sensus.

مَدَامُنَا وَيَا مَدَا
 اَجَلُ لُجْلَا وَيَعْنَةُ بِلَا مَسْقَبَا
 وَيَسْقَبَا

وَلَا بِلَا وَيَوْمَ لَوْحَا عِزِّمَ اَحَدَا وَيَسْبَا وَيَجْلُ كَبَلَا *
 سَبَا وَيَجْلُ لَوْحَا اَبَا بِلَا سَبَا

اَجَلُ وَمَا اَجَلُ تَسْرَا
 وَمَا حَدَّ جَعْلُ مَا وَيَا حَسَا
 حَسَا وَيَجْلُ عَفْجُ تَسْرَا
 حَسَا عَفْجَا وَيَجْلُ حَسَا تَسْرَا

CARMEN NONUM

DE TEMPORE OPTIMO PERFECTIONIS (*vita æternæ*)

EX ADUMBRATIONE *mensis* APRILIS.

Littera initio strophæ *redit in ea* ante aleph finis uniuscujusque
 versus : et finis omnium stropharum littera lheth.

Tempus *illud* quod præ ceteris temporibus splendet in-
 nuit mihi silentio ut celebrem ipsum quod omnigena pul-
 critudine decoravit lenitatem (*) suam qua nos hilarat.

(*) *مَدَامُنَا* privatio loqueke qua mutus laborat. Scilicet : silent procelle tem-
 pore verno.

اُهْ جَعْلًا وَبِئْسَ مَعْشَرٌ هَؤُلَاءِ
 هَمَّكَ قَدَمُهُمْ نَسَا مُلَا
 نَسَحَ نَسَا جَبَلًا وَكَلَا
 هَجَبًا هَؤُلَاءِ مَعْشَرٌ هَؤُلَاءِ
 دِهْ مَعْشَرٌ نَكَا هَجَبًا
 هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ
 هَؤُلَاءِ جَبَلًا مَعْشَرٌ هَؤُلَاءِ
 هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ
 هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ
 هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ
 هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ

O quam optabilis est, o quam pulcher ac venustus aprilis mensis qui omni gloria omnique magnificentia splendet.

Ipsa adsurgunt flores omnes, atque arbores, seminaque ac gramina, ipseque (omni) ornatu exquisito tanquam cedri Libani luxuriatur.

Species ejus venusta jucundaque, ejusque majestas ac decor fulgens animos recreat (donat animos refrigerio), et degentes in luctu lætificat.

وَخَمْرًا وَنَصَبَ حُجْبًا
 لَهَا دَلَّ قَصًا هَهُؤَا
 مَحْبَبًا مَكْمَالًا هُجْبًا
 أَوْعَا وَهَجَّ هُجْبًا مَعَس
 هَهُؤَا حَقَقْدًا مَدَا
 هَحْنًا حَبَبًا مَحْبَبًا
 هَهُؤَا جَعَفَ قَنَمًا مَحْبَبًا
 وَجَلَّ مَدَّ رُبْنًا نَفَسًا
 هَهُؤَا هَهُؤَا حُجْبًا حَمَّ هَهُؤَا
 هَهُؤَا وَجَلَّ نَفَسًا يَفْعًا هَهُؤَا
 هَجَبًا مَدَّ مَدَّ مَدَّ مَدَّ
 وَجَنَّمَا جَمَّ نَفَسًا

Apis studiosa operæ, volitans super flores rosasque, colligit uber pabulum (plenitudinem), cōditque mel præstantissimum ac plurimi usus (valde expediens).

Magnificentiâ ejus campos virenti ornatu ditat, et oculos penitus (intus eorum) attonat, animumque eorum miraculis rapit quo perpetuo eorum aspectum appetat (illis inhiet).

Rosas floresque congeſſit, ac odorata quæque (*vel* odores omnigenos) gestavit quæis canistra (*vel* capsas) cumulavit, ut homo iis oblectetur.

اُنْشَاَ هٗ وَبَعَثَ اَحْمَرَ حَمْرًا
 وَاهْلًا اَهْلًا نَهْلًا وَجَبْرًا
 لِاِثْمًا مَحْمِلًا دِهْمًا وَهْرًا
 وَجِهًا يَلَاكُحًا يَغْدَسُ
 سَهْلًا جَلًّا مَعْجَنًا
 وَجَبْرًا بِاَمْنًا هَسْرًا
 مَحْمِلًا لَّا زُحًا وَلَا جَحْنًا
 وَجِهًا حَمْلًا نَهْلًا تَجْرُسُ
 هَنْفًا حَمْلًا مَعْجَنًا
 هَزْجًا قَلًّا جَسْمًا
 هَبْرًا مَحْمِلًا حَمْلًا
 هَبْرًا حَمْلًا يَسْمَلًا مَحْمِلًا

Oleam præterea atque palmam, amygdalum, myrtum, citrum (*), ac nucem, hominibus afferens per eas lætitiā quo per eas Deum laudent.

Aspectu amœno ac decoro, specieque mira ac præclara donans terram, *etsi* incultam, ut ea rationalem creaturam delectet.

Frondes in summis ramis virgultisque, ac semina pulcra in sulcis disponit, donatque vigore, ac omnes herbas campi procreat.

(*) Malus assyria. medica. persica.

مُلْتَقًا بِمَجْدٍ دَلَّ قَامًا
 هَزْهَجًا بِمَنْعَا هَوْنًا
 حَمْدًا بِكَنْعَا سَامًا
 صَبَّ آهَوْنًا حَكْمًا نَهَس
 دَلَّ صَبْرًا بِهَوْنًا هَوْنًا
 هَزْهَجًا بِسُغْنًا حَمْدًا
 مَدْمَجًا حَمْدًا هَزْهَجًا
 حَمْدًا بِهَزْهَجًا حَمْدًا
 حَمْدًا بِهَزْهَجًا حَمْدًا
 هَزْهَجًا بِهَزْهَجًا حَمْدًا
 مَدْمَجًا حَمْدًا قَامًا أَهْلًا
 مَدْمَجًا بِهَزْهَجًا حَمْدًا

Nitore multiplicis venustatis colorisque miri ac elegantissimi oculus sanus pascitur (videns), dum ejus splendor ipsi affulget.

Quæque pretiosissima (*micantia*) ac mundissima ²⁾, sartaque, quæ decerent reges, præbens sublimibus (*loco viris*) ac humilibus, usque liberalitate juvans.

Lilia quæ quin laborent (sine labore etc . . .), quin fodiant ac nent, vestit pulcritudine *ceu* amictu. ac venustate qua contristatos animos levat.

م مَحْرَجُهُ بِالْوَجْبِ وَسُحَا
 مَهْمُكَهْ بِالْمَخْطُومِ
 مَحْمِلًا حَمَامًا مَقْصُومًا
 حَبْرًا وَأَنَّهُ حَكِيمٌ وَبَس
 نَهْزًا وَكُلًّا مَحْمُولًا
 مَحْمُولًا حَقِيمًا وَجَبْرًا
 حَبْرًا كَلْبًا مَحْمُولًا
 حَبْرًا وَبَسْ وَبَسْ
 م مَهْمُكَهْ بِالْمَخْطُومِ
 حَبْرًا وَكُلًّا مَحْمُولًا
 مَحْمُولًا وَبَسْ وَبَسْ

Ornatum qui jucundissima quæque perhibet (undequaque amabilem), decoremque qui juventam reddit, præstans sicut Deus (ens *a se stans*, *idest* necessario existens), deserto cujus lux super ipsum splendet.

Fulgorem ³⁾ magnum ac validum addit soli *hujus* universi (naturæ), et ipso magis ac ceteris temporibus radiis aureis splendet.

Luna cujus vicissitudo crebra, ipso prostat speciosior (ornata) (*), orbesque ejus amplior ac plenior

(*) Comp. *ποικίλος*

حَتَّىٰ سَأَلَ بِجَهَنَّمَ
 حَتَّىٰ هَمَّأَ خَمَّ مَقْدُ
 هَسَّأَ هَجَّأَ خَمَّ مَجَّأَ
 مَدَّأَ مَجَّأَ جَهَّأَ وَاعْجَأَ
 جَجَّأَ صُجَّأَ وَلَا مَدَّأَ
 فَمَّأَ جَنَّهُأَ مَسَّأَ
 هَلَّأَ وَهَلَّأَ هَمَّأَ
 هَسَّأَ حَجَّأَ هَمَّأَ
 بِعَجَّأَ مَجَّأَ هَمَّأَ
 رَجَّأَ مَعَجَّأَ هَسَّأَ
 هَمَّأَ خَمَّ تَعَّأَ سَخَنَّأَ
 مَأَ مَجَّأَ حَبَّأَ

oculo (coram) spectatoris quem sui desiderio afficit.

Visum (oculos) et olfactum, auditum, gustum, tactum atque mentem pascit opulentitate profundissima, ac suavitate describi nescia.

Planities luce sua collustrat (obducit), montesque excelsos rupesque atque valles omni varietate pulcritudinis ornat decoratque.

Passer atque turtur, nesus (ciris, accipiter), columba et aquila prædatrix nidos condunt (stabilunt) cum lætitia,

هَجَلًا سَبَّ حَمْرًا وَتَمَعَهُ فَنَسَ
 م مَنِيَّ دَمًا مَذْخَمًا
 حَنْدًا وَجَبَلًا حَمَمًا
 هَجَبًا وَجَبَلًا مَجَبًا
 هَجَلًا فَلا حَمْرًا وَهَجَلًا
 وَنَسًا وَهَجَلًا وَحَنْدًا
 وَنَسَمًا وَهَجَلًا وَهَجَلًا
 وَنَسَمًا وَهَجَلًا وَهَجَلًا
 هَجَلًا وَهَجَلًا وَهَجَلًا
 م هَجَلًا مَحْ فَلا فَهَجَلًا
 حَجَبًا وَهَجَلًا وَهَجَلًا

unusquisque inter congeneres (cum suo genere) volitans.

Præditæ colore limpidò (nitido) scatebræ quæ undique ima petunt (in omni profundo loco). Agmen siderum micat (coruscat) et super universa (ipso) lux eorum splendet.

Fragrantia aromatum, et odor stactæ ac casiae myrræque, atque jasmini et narcissi formosi in universa natura (creaturis) ipso olescit.

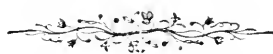
Laus ab omni homine (ratione prædita) Conditori nostro amantissimo (hominum).

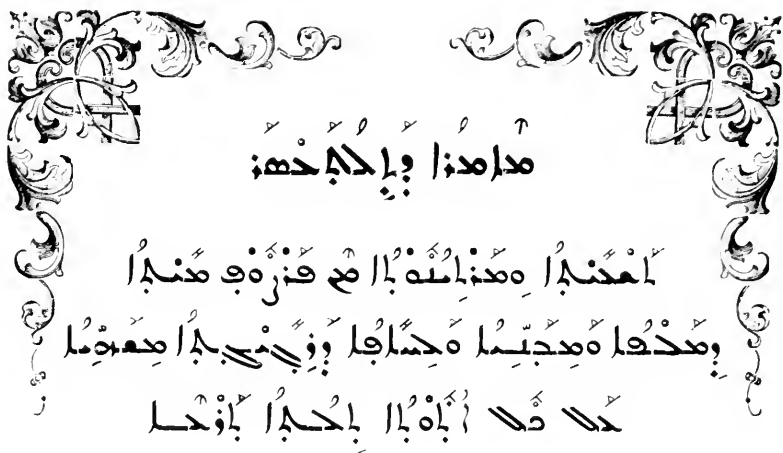
بِحُجْبِهِ مَلَكًا حَمِيدًا
 حَمْدًا أَجْلًا وَجْهَهُ تَعَدَّدَ
 الْمَحْمُودُ حَمْدًا وَنَدَا
 نَحْمُ حَمْلًا وَجَمْدًا
 حَمْدًا وَجْهَهُ قَائِدًا
 مَحْمُودًا حَبِيبًا
 الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ
 وَهَمْدًا وَجْهَهُ حُجْبًا
 وَجْهَهُ حَمْدًا وَجْهَهُ
 الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ

qui id fecit pro hominibus huic tempori ut in eo glorificetur.

Hymnum cum gratiarum actione efferamus voce atque clamore Ei qui tantam (omnem) hanc pulcritudinem gratificatus est generi (naturæ) nostro ac profudit.

Sit ista pulcritudo in pignus bonorum quæ pollicitus est nobis in ævum novum ubi omne bellum quiescit.

بِحَبِّ حَبِّهِ حَبِّهِ حَبِّهِ
مَعْنَى حَبِّهِ حَبِّهِ
بِمَعْنَى حَبِّهِ حَبِّهِ
بِمَعْنَى حَبِّهِ حَبِّهِ

CARMEN DECIMUM TERTIUM.

HYSTORIA ET MONITIO EX PERSONA DEFUNCTI

DIDACTICA EST ET AD MORES COMPONENDOS ADDUCENS

AC IMPETUM CUPIDITATUM COMPESCENS.

Ex unaquaque littera *alphabeti* tres strophæ incipiunt.

Dum in loco sepulcrorum transirem audiui mortuum
(*nostræ*) naturæ loquentem absque lingua, at gestu atque
actione

أَوَّلًا مِنْ هَٰذَا جَبَّحُوا
وَمِنْ مَنَ أَلَّ سُلَّامًا
مَحَلَّ حَمَلًا أَلَّ حَسَّ وَسُلَّامًا
مَحَلَّ هَمَلًا حَجَّهَ بَارِحَةً رَأً
أَهَمَّ عَجَسًا حَمَلًا وَهَمَلًا
حَمَلًا هَمَلًا هَمَلًا حَمَلًا أَمَلًا
هَٰئِثًا هَمَلًا هَمَلًا وَهَمَلًا حَمَلًا
هَمَلًا هَمَلًا لَأَبَاؤُا وَحَمَلًا
أَبًا هَمَلًا أَجَلًا وَأَبًا
هَٰئِثًا هَمَلًا حَسَنًا وَهَمَلًا
أَجَلًا حَمَلًا وَهَمَلًا حَسَنًا
هَٰئِثًا هَمَلًا حَمَلًا

monuit me dixitque mihi occulte : quid intueris spectator, et contemplaris me in cineres redactum, homo (ratione pollens) fui non minus ac tu omnimode.

Eleva gratiarum actionem ad Eum qui me silentio subegit in sepulcro atque e mundo eduxit, deditque requiem (omni) cursui meo in egressu meo, trusitque in locum tenebrarum.

Fui qualis es tu, ipseque eris, in fine dierum tuorum, sicuti ego quum absolveris vitam tuam, nec servabunt te divitiæ.

ح اِدْعُ اِلَيْكَ
 وَنَحْنُ نَدْعُكَ اِلَيْنَا
 وَنَجْعَدُكَ وَمَجْلًا اَعْلٰى
 دَلٰىلًا وَحُكْمًا حَسْبُنَا
 ح اِلٰهُنَّ اِلٰهٌ وَحَسْبُنَا
 وَنَحْنُ نَحْكُمُ اِلَيْهِ
 اَلَا نَجْعَدُكَ اِلٰهًا حَسْبُنَا
 ح اِلٰهًا اِلٰهًا حَسْبُنَا
 اَلَا نَجْعَدُكَ اِلٰهًا حَسْبُنَا
 ح اِلٰهًا اِلٰهًا حَسْبُنَا
 اَلَا نَجْعَدُكَ اِلٰهًا حَسْبُنَا
 ح اِلٰهًا اِلٰهًا حَسْبُنَا

Me considera attente quod omni re fuerim privatus, et in obscuritatem sepulcri coniectus, in locum in quo non est qui consoletur.

Mente (tua) imaginare tenebras obductas super me *degente* in hoc termino. Memorare quod etiam tu venies huc, et habitabis in hoc horto.

Putrore enim adæquabimur, ipse atque tu putrescemus donec inde ubi jacti reperiemur nos vocet Vox vivificans.

كَلِمَاتٍ يَهَيِّئُ لِي وَرَبِّ اُنْقِصْ
 اِلَّا بِاِذْنِهِ اَوْ سُلْطٰنًا
 فَبِغَيْبٍ جَدِّهِ مَعَ عَدُوِّهِ
 مَلَأَ مَدِيْنَةَ بِلَالٍ مَسَدًا
 جَعَلَهُ يَوْمَ خَصْمًا وَمِلًّا
 سَبَّ جَلَّ جَدِّهِ فَنَجَّاهُ
 اِبْنُ نَسْرَةَ عَمَّ جَدُّهُ جَعَلَهُ يَوْمَ
 يَوْمَ وَابْنُ سِنَانٍ حَسْبًا
 كَلِمَاتٍ حَسْبًا مَعَ قَوْمٍ
 هَاؤُنَّ مَعَ مُلَّا يَكْمُلُ
 هَوْنًا مَعَ نَسْلٍ جَبَلًا
 هَوْنًا مَعَ مَكَّةَ مَعًا

Vociferabam et ex medico redibam, o spectator, quando irruit in me repente angelus mortis destructor.

Expleti sunt in (cum) ipso ejus visu dies (vita) ac dolores corporis mei, laboresque ejus requiem acceperunt. Gloria sit majestati Ejus qui quiete me donavit clementia sua.

Hebetati sunt oculi mei præ gaudio, auresque vocibus suavis, olfactus odoribus electis, et os meum sermonibus jucundis (utilibus).

وَنَحْنُ هَجَرْنَا حَبْرًا
 مَعَ مَحْجَرٍ وَمَعْرَا
 أَلَمْ يَجْعَلْ حَبْرًا مَجْرًا
 وَكُنْ حَبْرًا رَحْمَةً تَهْوِي
 وَتَهْوِي هَضْبَةً حَبْرًا
 مَعَ لَمْعَةٍ وَحَبْرًا
 حَذْفًا هُوَ وَمَعْلُومًا
 هَذِهِ هِيَ حَبْرَةٌ هَذِهِ
 وَحَبْرًا لَا أَنْبَا
 سَبَّحْنَا جَسَدَ أَنْبَا
 وَنَحْنُ هَجَرْنَا حَبْرًا
 وَنَحْنُ حَبْرًا حَبْرًا

A caris, et auxiliatoribus et ab amicis sinceris inclusus fui in hoc sepulcro, in quo nullus est fulgor illuminans.

Projecerunt me truseruntque cum gemitibus e lecto meo molli (desiderabili) in pulverem hunc vilissimum (contemptum), discesseruntque a me corpore *aeque* ac animo.

Unde solator non adest (invenitur) mihi : una spes (*Deus*, tantum) est mihi quæ ex hac fovea elevabit me, ut gaudeam in die suo lætificante.

٥٥ ٥ لَا بَاغِيًّا لِّسُلُـلٍ
 ٥٥ ٥ حَقَّقْ مَعَهُ جَسْمَ قَلْبٍ
 ٥٥ ٥ وَلَا تَجْعَلْ حَقِّهٖ جَعْلًا
 ٥٥ ٥ وَلَا أَتَوَيْتَ حَقِّهٖ حَقِّبًا
 ٥٥ ٥ سَعْدًا وَسَعْدًا جِهًا
 ٥٥ ٥ إِنْ تَعَبَ جَسْمُكَ سَعْدًا
 ٥٥ ٥ مَعَ حَقِّهِ وَلَا تَجْعَلْ
 ٥٥ ٥ أَقْسَمَ حَقِّهِ مَصْحَفًا
 ٥٥ ٥ حَقِّهٖ بَارِئًا وَتَعَبًا
 ٥٥ ٥ مَعْنًا حَقِّهٖ لَا يَنْدَحْدَحُ
 ٥٥ ٥ حَقِّهٖ وَلَا يَنْدَحْدَحُ

Ne fidas (sis non fidens), spectator, mundo gloriæ-
que ejus speciosæ : nam fidi ego ei initio et nihil mihi
profruit in die obitus.

Quidquid amoris ostenderam erga ipsum oblitus est
inhumanitate sua et e loco incolatus mei apud ipsum (*)
eiecit me nudum inopemque.

En ad te elevavi oculos meos, Christe, spes mea,
ne me detineas in carcere *hujus* meæ domus (*scilicet*
sepulcri), nec mei obliviscaris,

(1) لِّلْأَعْلَى (a ٥٥) habitatio in patria aliena. Hic a suffixo pronomine refertur
ad ipsum mundum consideratum ut locum incolatus ejus qui loquitur.

هُوَ حَضْبُهُ بِأَيْ حَضْبُهُ
 لِلْجَلِّ أَوْ سَلْمًا
 وَأَوْ جَنْدٌ مَعَ كَيْ مَدْلًا
 وَلَا يَكُنْ كَيْ سَخْمٌ حَنْدًا
 وَمَعَ كَيْبِ كَيْ جَمْعُ مَلَا
 هَلَّا أَمْحَسَ صَوِي فَوَيْبِ
 وَمَعْلًا مَدْحٌ مَعْلًا
 هُوَ بِسُجْلًا مَدْحٌ وَكَيْبِ
 لَا أَيْبًا كَيْ حَذْمٌ وَوَيْبًا
 مَدْحُهُ لَوْ مَلْهُنٌ فَوَيْبِ
 مَحْضُهُ لَوْ مَلْهُنٌ

sed mei memor *aliquando* factus me a morte revoca
(sis mortalitati meae suscitator).

Heu! quam acerbus fuit dolor ille, o spectator, qui
me invasit, haud enim ostenderunt mihi somnia noctis
quid eventurum mihi foret in interitu (egressu).

Nec me quaterunt sensus mei prorsus pro eo quod
mors extinctura esset (praeterire faceret) cogitationes
meas: nec corruptionem dissipaturam ossa mea venit
mihi in mentem.

Caligo en extenditur obducta super me, ac minuta-
tim membra mea

مَدَّجَبَّصْنِي هُوَ تُجِبْ وَ مَدَّك
 سَجَلًا هُوَ لَا حَمْدٌ مَعْنِي
 أَدْحَمُ وَلَا حُجْبٌ أَوْسَلُ
 مَعَ حَاجِبٍ مَقْلٌ هُوَ بَيْنُنَا
 هَهُنَا حَسْبَابٌ وَلَا هَهُنَا
 هُجْلٌ وَهُوَ لَا يَهْ هَهُنَا حَسْبَابُ
 اِصْنَابُ عَشْرٌ لَا حُجْبُ
 مَقْلٌ مَدَّجَبَّصْنِي
 هُوَ أَقْبَى سَبْهُ بَابٌ حُجْبُ
 هَهُنَا حَسْبَابُ حَسْبَابُ حُجْبُ
 اِدْحَمُ سَلَا مَقْلٌ حَسْبَابُ

discinduntur, et fabricam mei corporis stupendam (excelsam) putredo dissolvit.

Timete omnes transeuntes viam propter ærumnam meam sævam ac lugubrem, aversamini, me viso (in intuitu mei), omnem fastum (gloriam) et quidquid heic in honore habetur.

Cansiones meæ conversæ fuerunt in lamentationes, et mors corrumpit *corpora* affabre constructa, et commutavit gaudium meum in mœrorem, et pabulum verum factus sum.

Exiguitatem vitæ meditare (in) mente tua,

٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣
 ٧٨٤
 ٧٨٥
 ٧٨٦
 ٧٨٧
 ٧٨٨
 ٧٨٩
 ٧٩٠
 ٧٩١
 ٧٩٢
 ٧٩٣
 ٧٩٤
 ٧٩٥
 ٧٩٦
 ٧٩٧
 ٧٩٨
 ٧٩٩
 ٨٠٠
 ٨٠١
 ٨٠٢
 ٨٠٣
 ٨٠٤
 ٨٠٥
 ٨٠٦
 ٨٠٧
 ٨٠٨
 ٨٠٩
 ٨١٠
 ٨١١
 ٨١٢
 ٨١٣
 ٨١٤
 ٨١٥
 ٨١٦
 ٨١٧
 ٨١٨
 ٨١٩
 ٨٢٠
 ٨٢١
 ٨٢٢
 ٨٢٣
 ٨٢٤
 ٨٢٥
 ٨٢٦
 ٨٢٧
 ٨٢٨
 ٨٢٩
 ٨٣٠
 ٨٣١
 ٨٣٢
 ٨٣٣
 ٨٣٤
 ٨٣٥
 ٨٣٦
 ٨٣٧
 ٨٣٨
 ٨٣٩
 ٨٤٠
 ٨٤١
 ٨٤٢
 ٨٤٣
 ٨٤٤
 ٨٤٥
 ٨٤٦
 ٨٤٧
 ٨٤٨
 ٨٤٩
 ٨٥٠
 ٨٥١
 ٨٥٢
 ٨٥٣
 ٨٥٤
 ٨٥٥
 ٨٥٦
 ٨٥٧
 ٨٥٨
 ٨٥٩
 ٨٦٠
 ٨٦١
 ٨٦٢
 ٨٦٣
 ٨٦٤
 ٨٦٥
 ٨٦٦
 ٨٦٧
 ٨٦٨
 ٨٦٩
 ٨٧٠
 ٨٧١
 ٨٧٢
 ٨٧٣
 ٨٧٤
 ٨٧٥
 ٨٧٦
 ٨٧٧
 ٨٧٨
 ٨٧٩
 ٨٨٠
 ٨٨١
 ٨٨٢
 ٨٨٣
 ٨٨٤
 ٨٨٥

et specta vilem conditionem fratris tui (*), nam futurum est ut (*cras*) sit tui peremptrix mors non secus ac mei hodie.

Vide quomodo prodit sermones lingua mea, (*nae illa*) calamus scriptoris periti, ac visus oculorum meorum *quam sit* perspicax, ac auditus aurium mearum *quam* delicatus.

Descende, interroga sepulcrum voce tua, ipsum revelabit et ostendet tibi: dic morti et docebit te (faciet te intelligere). Terrori tibi sum.

(*) Ad litteram : filii seu participis (*eiusdem*) tuæ naturæ.

سَفَوْا كَمَا أَجَى أَنَا عَفْنًا
 هَسَاءٌ جَعَلْتَنِي فِيهِ سَفَوْا
 وَمَتَلَا يَهْنِي جُحُومٌ خَفْنًا
 وَهَجَبَهُ حُجُبَتُهُ بَاكِنًا
 لُحُومًا يَسْفُوتُ كَمَا سَكَبْنَا
 سَكَبْنَا حُمٌ عَفْنًا
 وَجَجَلْنَا عَجَلًا وَمَجَبْنَا
 أَوْزُرًا هَلْ حَسِبْتَ حَصْنًا
 لَمْ تُقِمْ يَجِبْ حَقْبًا هَسْنًا
 عَفْنًا هَذِهِ تَجِبْ لِمَنْ بَدَا أَعْلَى وَد
 نَمِمْ حَصْنًا سَلَامًا هَكَذَا سَلَامًا

Inspice in me etiam tu, pulcher, et splendorem et pulcritudinem quam habui in mundo (carnis : *scilicet quando in carne eram*) conversam fuisse in foeditatem formæ.

Iuvenes intendant in me ac viri, ac elegantes et venusti, nam pulcritudinem meam vilitas sepulcri excepit, meque mersit in tabe.

Ordinata corporis mei structura abivit in pulverem, putruit pulcritudo mea, et compago mei corporis miranda discissa est. Compatere *mihi*, spectator, et mihi intende

[illegible]

[illegible]

Omnis res me reliquit (abnegavit) fefellitque, nam omnia aufugerunt a me extemplo et mors constructionem corporis mei corripuit et me demisit in foveam perditionis.

Defecerunt a me fratres et cognati et divitiæ pariter ac substantiæ, ac præter sepulcrum odiosum non *aliud* obtinui ædificium (nil ædificiū).

Ne cupias vitam longam (longitudinis), dies enim meos felices (bonos) mors truncavit (solvit), nec aveas indumenta pulchra (pulchritudinis), consumitur enim *ipsa* machina corporea.

لَّا بِإِسَاءٍ; لَا ذَنْبَ لَكَ
 وَحَسْبُ خَفَا سَبِّ قَلْبُكَ
 نُسْنُكَ دَا إِيْعَا بِحُذُكَ
 حَجْبَا مَعْنَى مَعْنَى
 لَّا بِإَذَابٍ مِّمَّا يَخِيفُ الْإِلَٰهَ جَسْعًا
 هَلَا جَبَابًا هَلَا جَبَابًا وَجَنَعًا
 أَلْحَا دَجَبًا جَبَابًا هَلَا إِيْعَا
 حُمْلًا وَجَدُّكَ هَلَا
 م مَكَّ حَنْبُ مَكَّ سَلَا
 وَجَبَ حَنْبُ مَكَّ سَلَا
 جَبَبًا هَلَا حُمْلًا جَلَا
 لَّا بِإِخْبَاتٍ أَسْرَ مَكَّ حُمْلًا

Ne glorieris item *nobilitate* generis quia ad unum pulverem ac ad unum cinerem descendunt cuncti homines mundi, servi, et qui præstant (domini) dominatu.

Non amplius angor ego doloribus nec morbis nec molestiis improborum. Immemor fio occursu tuo, ac obliviscor calamitates (ineas) quas *sustinui* in mundo isto.

Inspece in me diligenter (imple oculum tuum ex me), spectator, ejusdem enim tecum carnis sum (filius *seu* particeps carnis tuæ) ac *tui* compar in natura ac specie pulera, ne me prætereas quasi irridens.

م مع شهك ففني مني سفا
 هك عني ووهك جج جج عني
 ومه جج عني هج عني
 وهه عني تها جج جج عني
 م صر حها واهلها جه نجني
 هه عني ومه عني اس عني
 هه عني وها عني تها عني
 تها عني تها عني لنها عني
 عني تها عني لنها عني
 هه عني لنها عني لنها عني
 هه عني لنها عني لنها عني

Putroris corporis mei afficiaris miseratione (habeas dolorem), et pro dissolutione fabricæ *membrorum meorum olim apte* constructæ illaerima oculis (corpore) ac animo, et discidium meum (*a viventibus*) sit tibi causa lugendi.

Corpus quidem istud quondam studiose excultum, invisum nunc (in quod odium, seu horror, habetur) te contristabit, at expectatio resurrectionis te gaudio afficiet, emolumentum ingens tibi præstabit visus mei et eo adducet ubi expedit tibi.

Nitor (meus) coloris mei marcuit, et venustas mei plasmatis sublata est. Vermis membra mea comedit,

وَحَنَنْتُ بِسُنْسُلٍ مَدْلًا لِهَيْئَتِهَا
 تَسْدَا لِهَيْجَبٍ حَقَقْتُهُ بِهَا
 وَحَجَبِيَا حَقَقْتُ مَعْنَاهُ بِهَا
 وَمَعْنَاهَا مَدْلَيْتُ خَبْرَهُنَّ بِهَا
 وَمَعْنَاهُ سَبَّوْنَاهُ لَا أَخْرَيْتُهَا
 بِمَوْنٍ أَوْ لَوْ هُوَ وَجُنُودُ
 مَعْنَاهُ مَدْرَجَةٌ سَجَنُ سَلْهَقْتُ
 وَجَمْعُهَا بِسَعْفَةٍ مَدْلَيْتُهَا
 وَجَبَّوْنَاهُ مَعْنَاهُ مَدْرَجَتُهَا
 هَيْئَتُهَا سَلَا حَلْخُوتُهَا بِهَا
 وَهَلْخُوتُهَا مَعْنَاهُ وَحَجَلَتُهَا بِهَا
 وَهَلْخُوتُهَا مَعْنَاهُ مَدْلَيْتُهَا

atque oculum (meum) pulvere opplevit inexorabilis mors (tyrannus).

Vestes paravi ad nuptias, et feci balsama et convivium, et mors adstitit mihi plena (cum) terroris et convertit lætitiā meā in angorem.

Rugit sicuti leo et invasit me, et e medio sodalium meorum corripuit, et in sepulcro tenebricoso fecit me silere et amaritudines saturaverunt me.

Despice, spectator, juventam, etenim juvenis fui, et venustatem, nam juventam perdit mors,

هَاهُنَا جَعَفَ قُوَّةُ حَسَدٍ وَنَا
 هَهُنَا مِنْهُ كَيْ حَكَمْنَا
 هَسَفَ قُوَّةُ كَيْ هَا بِأَمْرِهِ وَنَا
 وَجَعَلْنَا أَيْسَرَ نَعْمًا
 سَجَلًا جَعَلْنَا قُوَّةً مُمَّا
 هَجَلًا هَسَفَ أَوْ عَكَلًا
 هَجَفَ قُوَّةُ هَا سَبَّ عَجَلًا
 هَجَدَفًا أَوْ فَعَلْنَا عَنَّا
 مَهَلًا مُمَّا سَمَّا سَمَّا
 حَكَمْنَا سَلَامًا حَصَمًا وَنَسَلًا

et abhorre ab illius pulcritudine fastosa.

Sapite ex me (intelligentiam habeatis) juvenes, intuemini me et cessate a superbia (deprimeite vos) o elati *animo*, nam in superbia mea adeptus est pabulum (*) putror absolutissima consumptione (perfectione concisionis).

Scriptor fui et pollens dominatione ac imperio et tenens sceptrum, at in pulverem me redegit vilem mors, aspis execranda.

O juvenes aspectus meus terrificus

(*) *هَاهُنَا* significatione venit atrii, plateæ, limitis; in phrasi *هَاهُنَا* *هَاهُنَا* inservit ad significandum progressum gangrenæ. Cf. illud II Tim. II. 16 *ὡς πύρροναι νομήν* *ἐξέει* sic verbum *هَاهُنَا* *هَاهُنَا* *هَاهُنَا* Porro *هَاهُنَا* pro ipso cancro *هَاهُنَا* sæpe ponitur.

بِخَيْرٍ مِّنْ شَيْءٍ وَجِبْ جِبَا
 هُجْجَا مِهْ كَسْ مَسْ جِبَا
 هُكْجَا رَسْ مَسْ جِبَا
 حَلْجَا مَسْ جِبَا ۝

هَوْنُجْجَا مَسْ جِبَا هَسْ جِبَا
 نَمْنُجْجَا مَسْ جِبَا رَسْ جِبَا
 وَلاَمْنُجْجَا مَسْ جِبَا جِمْنُجْجَا
 حِمْنُجْجَا مَسْ جِبَا هَلْ جِبَا ۝

سَلْجَا هَلْ جِبَا نَمْنُجْجَا
 مَسْ جِبَا حِمْنُجْجَا لَلْ جِبَا
 هَسْ جِبَا جِمْنُجْجَا مَسْ جِبَا
 حِمْنُجْجَا مَسْ جِبَا حَلْجَا ۝

arceat vos a concupiscentiis : et vos senes mutuete (possidete in) a me sapientiam, et vos adolescentes præcepta (*carias* rationes) doctrinæ.

Divites, quique potiuntur (domini) fortunis, et amatores luxuriæ ac ostentationis præsto habent (possident) in me consilium fidele quod aliis *jam* fuit in bonum.

Reminiscere mei perpetuo nec mei te capiat oblivio, spectator, nec prorsus unquam mei obliviscaris, nec ex animo (ex tabula cordis tui) *memoriam* deleas mei, et fac ut me recordere (sis recogitans).

Convertere ad me, et si te cupido tenet divitiarum

حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ
 حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ
 حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ
 حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ
 حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ
 حَتَّىٰ حَفَّتْ خَشَاةً وَجَسَتْ
 حَتَّىٰ لَا تَمْلِكُ وَلَا تَنْفَعُ

cogita inopiam meam (quæ) in hac fovea. Cum te stimulat illecebra carnis cogita foetorem meum qui *generatur* (intus) in tabe (cæno sepulcri).

Frenum vermes erunt tibi, cum superbia te inflat (tibi erit) cumque magnificas aedes (palatia) extruet tibi (*scilicet : cum mens tua superbia elata hæc molietur*) angustia mei sepulcri tibi praebeat (sit) exemplar.

Repraesenta (explica) vilitatem meam menti tuæ et tempera, me viso (in me), a querimonia tua : et quando angeris solare animum tuum *intendens* in destructionem meam quam accipias in monumentum.

١ زَوْنْتُ مِمَّ حَنْتُكَ ع
 ٢ اَلَا اَحَدًا دَمٍ ٢ اَجَدُكَ
 ٣ اَلَا وَجَدَ عَجَبُكَ اَلَا اَعْنَى
 ٤ اَلَا اَفْكَ حَا صَفْدُكَ
 ٥ زَوْنْتُ دِحْنُكَ حَفْلُكَ
 ٦ اَلَا صَفْدُكَ اَلَا قَبْضُكَ
 ٧ حَبْلُكَ حَفْلُكَ حَفْلُكَ
 ٨ مَمْلُكَ جَبْلُكَ اَلَا حَفْلُكَ
 ٩ اَلَا حَفْلُكَ اَلَا حَفْلُكَ
 ١٠ اَلَا حَفْلُكَ اَلَا حَفْلُكَ
 ١١ اَلَا حَفْلُكَ اَلَا حَفْلُكَ
 ١٢ اَلَا حَفْلُكَ اَلَا حَفْلُكَ

Imaginare me ob oculos tuos assidue, et levare in me quando calamitate percelleris. Memento dissolutionis meae et non delinquas, nec irascaris adversus peccantem in te.

Cogita (finge) mente tua silentium *ad quod adactus sum* (meum), si magister es instar mei, et in gloria tua reminiscere abjectam conditionem meam, et habeas in me monumentum (modos intelligentiae).

Figura ac specimen sim ego tibi, et scias finem habitura sicuti mea etiam tua, et qualis sum ego futurus es tu, quandoquidem qualis es tu fui ego.

[illegible]

١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

مقدمه و تاملات

هَؤُلَاءِ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

مُؤْمِنًا، وَحَسْبُكَ

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

وَالْمَدِينَةُ ۖ لَهَا بَابٌ فَتَحَ ۚ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ لَكَادِمٌ

وَيُنِى حَسْبُ مَجْدِهِ ۚ وَابْتِغَا

هـ، ح، ع، ا

مَدَامْ هَهُـلَا، وَهَتَمَا

وَأَعْلَىٰ حُرُوفًا

Accipe consilium quod dedi (consiliatus sum) tibi. En monui te, et tui gessi sollicitudinem. Audi me, corrige lapsus tuos, et abstine diligenter (recede procul) ab omni malefacto.

Vocem terrificam dum viverem dissimulabam (non credebam) me audisse, ac quod pereundum mihi esset minime persuasus eram, quod mihi moriendum non credebam.

Deliciosum sepulcrum justorum, *at illud* improborum tormentis plenum et infinitis (cum multitudine) cruciatibus, nec *inter se* conveniunt ulla prorsus (ita ut ne una quidem) ratione.

عَجَبٌ حِينَ حَبَسَ مَجْدُهَا وَجَلَّالُهَا
 حَقُّهُمَا فَكَيْفَ يُعْتَمَدُ
 هَعَفَيْنَا مَدْحُجِي حَقِّهِ وَوَدَّالُهَا
 حَقِّهِ نَحْنُ دَجَلٌ حَبَسَ
 عَجَبُهَا حَقُّهُمَا حَقِّهِمَا
 جَبَّحْنَا لَهَا مَدْحُهَا
 وَجَدَدْنَا حَقِّهَا عَجَبُهَا
 حَقِّهَا وَسَمِعْنَا
 عَجَبُهَا حَقِّهَا أَنُفُوسُهَا
 جُنُودُهَا وَوَدَّعْنَا
 هَافُوا حَقِّهَا وَسَمِعُوا
 حَقِّهَا وَجَدُّهَا
 لَعْنَةُهَا لَعْنَةُهَا وَجُنُودُهَا

Effluit enim sepulcrum sanctorum olores praestantissimos (multos pretio) et praestat ac impertit beneficia (auxilia) fidelibus omni tempore.

Gloria Illi qui statuit mortem ad instar pontis ac transitus deducentis ad regnum gloriosum victores dilectos Sponsi (*coelestis*).

Dignus est omnis honoris ac adorationis Salvator qui servavit creaturam et dedit (possidere fecit) spem resurrectionis mortuis culpæ et naturæ.

Mirabilis structura creaturæ ejus

٥ وَنُصَلِّا بِاَوَّلِ صَلَاحِهِ ٥
 ٥ مَعْنَى ٥ ٥ مِنْ مَحْسَنَاتِهِ ٥
 ٥ عَجَبٌ سَمِعَهُ حَسْبُ اُولٰٓئِكَ
 اَمَّا حَقِّبُكَ جَلَّوَدَّاهُ ٥ ١
 ٥ وَجَنِّ دُخْلُكَ جَسْمُكَ ٥
 ٥ اَعْنَلِي جَبِّ طَائِفَةٍ ٥
 ٥ عَسَىٰ اَنْ يَكُنْ حَقِّبُكَ ٥
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ٥ وَحَقِّبُكَ ٥ ١
 ٥ اَلَّا يَكُنْ دَا ٥ وَحَقِّبُكَ ٥
 ٥ سَيِّبُكَ لَا اَوْ ٥ وَنُصَلِّا ٥
 ٥ نَصَحَهُ حَقِّبُكَ ٥ وَنُصَلِّا ٥
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ٥ وَحَقِّبُكَ ٥ ١

et pulcherrima harmonia illius, amara quidem solutio compaginis ejus, at stupenda vis ejus restauratrix.

Composuit nos primo bonitate sua, gubernavitque in mundo sapientiâ sua, et morti addixit nos justitiâ sua, atque *a morte* suscitabit nos misericordiâ sua.

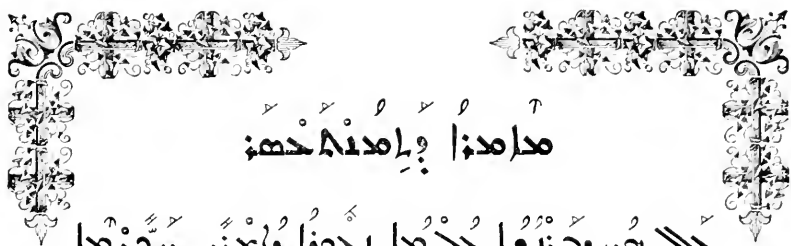
Laus Illi qui in Christo suo revelavit nobis majestatem gloriæ suæ, et ad vitam revocavit Adam et pulverem ejus ac denuo fudit illum in forma spiritali.

Resarciatur defectus animæ nostræ

دَلِيلًا بِهٖمَا جِبْرًا
وَجِبْرًا تَسْلًا جَلْجَبًا نَعْمًا
نَعْمًا جَلْجَبًا اُخْتِنًا

illo mediante quod fuit in documentum nobis (nostrum),
et cum viderimus praestantiam finis nostri apti fiamus
bono indeficienti. Amen.

وَجَنُّعَا دُخْلَا اِدْعُوَا يَا عَنِي سَخْنَعَا
وَدُخْلَا جَنُّعَا هَا وَدَا

* دُخْلَا هَيَّ مَدَامْدَا
هَجْنَعَا حَجْنَعَا هَجْنَعَا
مَدَامْدَا يَا مَدَامْدَا
وَسَجْنَعَا حَسْرَحَا اِنْعَمْدَا

CARMEN DECIMUM OCTAVUM

DE EO QUOD HOMO MUNDUS PARVUS EST, QUOD DICUNT
SAPIENTES, ET MUNDUS HOMO PARVUS.

Mundus multis constans partibus, infinita pollens
rerum varietate (naturis et tendentiis) vocavit me
ostendere compendium ejus (*) sermone quod conti-
netur in homine (specie humanitatis).

(*) مَدَامْدَا terminus, definitio, et *philosophice*: quidquid rem in sua specie consti-
tuit ac proinde determinat limitatque, cum nil aliud ea sit quam id quod est
Secundum hanc verbi potestatem dicitur ad perstringendum sermonem مَدَامْدَا
perinde ac latine « uno verbo.... »

اَبَامُنْ رَحْمَا وَيَقْصُصُهُ اَبَا
 اَهْلَا وَجَا حَنْدَا
 وَجَدْنِي عَنْهُ اِسْتَدَا
 رَنْبِهِي حَنْدَا وَجِيْقَنْصَا
 حَفْنِيْهِ مَصْبِيْهِ حَفْنَا
 وَهَلَا مَصْلَمَنْتَا
 وَجِيْقَنْصَا وَهَسْتَا
 وَلَا حَفْنَا حَفْنِيْ حَسْتَا
 وَجَنْدَا فَجِيْهِ حَفْنَا
 هَسْتَا وَهَفْنَا حَفْنَا
 وَحَفْنَا اَوْحَا وَحَفْنَا
 هَلَا وَهَلَا اَهْلَا وَهَفْنَا

Vocatur imago Altissimi (occulti), vinculum omnium creaturarum, omnes enim habent cognationem in spiritu et materie.

In corpore *quippe* ejus comprehenduntur substantiæ (materialia) elementares *eachque* visibiles, et in ejus anima spirituales haud aptæ ad videndum (non submissæ visioni).

Plasmatum est corpus ejus rebus apparentibus et viribus oppositis (contrariorum) ex terra et humiditate, ex aere et igne elementaribus.

وَعَنُونِي هَهُنَا دِهَ مَذْبُحًا
 أَوْ ذَا وَجْهَهُ جُكُودًا
 وَخُجُبًا مَذْبُحًا هَهُنَا
 وَبُحًا مَذْبُحًا أَوْ قُصَا
 هَهُنَا وَجْهًا مَعَ حَسْبًا
 مِنْ مَذْبُحٍ هَهُنَا وَهَسْبًا
 وَجْهًا هَهُنَا جُكُودًا
 حَبْهَ حَسْبًا وَهَسْبًا
 هَهُنَا مَذْبُحًا وَجْهًا
 مِنْ مَذْبُحٍ جَافٍ هَهُنَا
 مَذْبُحًا مَذْبُحًا
 أَسْ. نَعْمًا وَهَسْبًا

Ex ipsis enim extant in eo humores quatuor oppositi : phlegma et bilis *flava* (rubra), sanguis et bilis *atra*.

Animum qui evincit (desuper) *omne* examen obtinet ejus pars spiritalis, quæ in ipso operatur mirabilia ad instar naturæ divinæ (« Entitatis »).

Operimentum corporeum (velum sensibile) antestat *animam* pulcherrinam, eaque edit cogitationes (cognitiones) sermonesque perinde ac decreta regiae potestatis.

١ اَوَّلًا وَمِنْهَا اُنْجَبَا
 مَحْنًا مَعَهُ رَبِّ سُبُّهٖ
 مَقْنُونَةً اِلَّا وَمِنْهَا
 تَقْنُجَا حَرَّةً وَاهٍ
 ٢ سَاوًا وَجَنُّبًا وَجَانِبًا
 مَحْنًا مَحْنًا مَحْنًا
 مَحْنًا مَحْنًا مَحْنًا
 ٣ مَحْنًا مَحْنًا مَحْنًا
 مَحْنًا مَحْنًا مَحْنًا
 مَحْنًا مَحْنًا مَحْنًا

Motus quo *extrinsecus* impresso res *universi* moventur, producitur (fixus) *intrinsecus* in eo vi (ex) unionis (*scilicet* : *animae cum corpore*), et gravitas mutarum rerum obtinet partem ejus (figuram) quæ videtur.

Spectaculum gratissimum pulcrarum rerum figuratur in ejus aspectu formoso, *quin* turpitudine horrendarum rerum in ipso *dixerim* praevalet perpetuo.

Montibus cunctisque collibus in ossibus ejus reperitur similitudo, prata arvaque similia inveniuntur ipsi quoad cutem.

م مَنَوا بِهِ خُبا وَرَحَكُبا
 اَسِرْ وَبُلا وَخُنْبا
 مَعْقِلْ هَذَا جَبَهَقُبا
 دَبْصُبا حَفْصُبا وَخُنْبا
 ب نَفَعِهِ مَدَحُبا مَقْبُصُبا
 اَسِرْ قَبْلُ وَابْهَوُبا
 وَبَجَعِهِ مَعْقِلْ وَخُنْبا
 اَسِرْ اَهْلَهُ جَبْهَبا مَعْدِرُكُبا
 ه هَجْنُبا حَمَ مَعْدُكُبا وَبَهَوُبا
 وَبَهَوُبا مَعْدُكُبا وَخُنْبا
 وَجَنَقَعِهِ سَنَلْبا اَحْبا
 هَاوُجُبا مَعْدُبا جَعْمَقُبا

Effluit sudorem ac faeces sicuti scatebræ et fontes, producitque crinem suo loco ad instar graminis et germinum terræ.

Animus edit decreta sicut Ens divinum, ac ejus sensus *sua* praestant officia non secus ac *Deo* parent elementa et coeli ¹⁾.

Et frequens in ipso mutatio formarum *tum* substantiarum *tum* elementarium rerum, inque ejus anima simul sunt (*) facultates *tum quae* tres ²⁾, *tum quae* quatuor, *tum quae* septem numerantur.

حَضَلَا ۝۵۰ رَحْمَةً وَجِبْرِيلُ
 ۝۵۱ جِبْرِيلُ ۝۵۲ حَضَلَا
 ۝۵۳ حَضَلَا ۝۵۴ حَضَلَا
 ۝۵۵ حَضَلَا ۝۵۶ حَضَلَا
 ۝۵۷ حَضَلَا ۝۵۸ حَضَلَا
 ۝۵۹ حَضَلَا ۝۶۰ حَضَلَا
 ۝۶۱ حَضَلَا ۝۶۲ حَضَلَا
 ۝۶۳ حَضَلَا ۝۶۴ حَضَلَا
 ۝۶۵ حَضَلَا ۝۶۶ حَضَلَا
 ۝۶۷ حَضَلَا ۝۶۸ حَضَلَا
 ۝۶۹ حَضَلَا ۝۷۰ حَضَلَا
 ۝۷۱ حَضَلَا ۝۷۲ حَضَلَا
 ۝۷۳ حَضَلَا ۝۷۴ حَضَلَا
 ۝۷۵ حَضَلَا ۝۷۶ حَضَلَا
 ۝۷۷ حَضَلَا ۝۷۸ حَضَلَا
 ۝۷۹ حَضَلَا ۝۸۰ حَضَلَا
 ۝۸۱ حَضَلَا ۝۸۲ حَضَلَا
 ۝۸۳ حَضَلَا ۝۸۴ حَضَلَا
 ۝۸۵ حَضَلَا ۝۸۶ حَضَلَا
 ۝۸۷ حَضَلَا ۝۸۸ حَضَلَا
 ۝۸۹ حَضَلَا ۝۹۰ حَضَلَا
 ۝۹۱ حَضَلَا ۝۹۲ حَضَلَا
 ۝۹۳ حَضَلَا ۝۹۴ حَضَلَا
 ۝۹۵ حَضَلَا ۝۹۶ حَضَلَا
 ۝۹۷ حَضَلَا ۝۹۸ حَضَلَا
 ۝۹۹ حَضَلَا ۝۱۰۰ حَضَلَا

مَاحَا حَوَّ سَطَا بِبُجْدَا
 مَهْمَوِي حَوَّ أَمْنَهْ بَا
 مَحْنَنَاهِ وَبَنَاهْ بَا
 مَحْبَنِي هَجْجَهْ بَا
 وَبَحَاوَا وَبَحْ لُحْهْ بَا
 مَمْرَحَهْ قَجْجَهْ مَلْنَهْ بَا
 مَحْخَا مَحْجَنَسْ هِنْمَهْ بَا
 وَبَحْلَا حَحْلَا مَحْ مَحْلَا
 مَحْصَلَا سَلَا وَبِرُّ بَا
 مَحْصَصَهْ مَمْنَهْ بَا
 مَحْهَنْجَهْ مَحْنَهْ بَا
 مَحْنَهْ مَحْلَا مَحْنَهْ بَا

Collectus in ipso pelagus cognitionum, idque testantur artes, fonsque est insipientiæ et hoc prædicant ejus errores.

Ingens thesaurus qui est a bonitate *Creatoris* positus fuit in ejus constructione egregia ut ditet et expleat inopiam naturæ modo ineffabili.

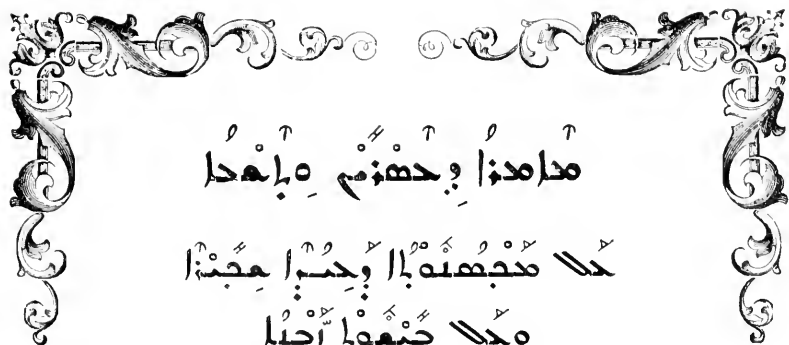
Portat vires quæ sibi adversantur (oppositionis), calorem et frigorem, humidum ac siccum unde *cuntis rebus* vita et interitus (esse et non esse) (*).

(*) Id est : secundum quod debito modo et mensura, vel cum excessu aut defectu illa elementa in unaquaque re sociantur.

١
 ٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

Laus Trinitati quæ adumbrata fuit in mortali *natura*, Pater in ipsa essentia, Filius in sermone, Spiritus in vita.

Det animus noster gloriam Ei qui ostendit *infinitam* excellentiam arcanæ *suae naturae* (vim abditarum rerum) in ejus imagine ³⁾ mirabili atque ornatissima, arcâ mysteriorum ac thesauro.

مَدَدُنَا وَحَقِّنْهُمِ هَبْ أَعْدَا

حَا مَحْبُصْنَهُ بِالْوَحْبِ عَجَبْنَا
وَحَا كُنْعَمَا أَجْبَلَا

هَكُنْ لَهُ عَصَا وَحُنْ لَهُ دِهْ دَنْبَا

دَجَبْنَا هَجَبْ بَحَا هَبْ أَجْلَا ❖
نَجَلَا سَهْ حَنْ هَبْ جَلَا
وَجَبْ جَبْنَا مَسِجَبْ دَحَلَا
وَجَعَمْ دَحْبَا جَلْ هَبْ جَلَا

CARMEN VIGESIMUM NONUM

REPREHENSIO MORUM PRAVORUM, ET DE MALITIA TEMPORIS.

Non est in hoc *carmine* verbum in quo non inveniatur Bet.

Fletu ac lacrimis ac lamentatione ploremus culpas nostras, et corruptionem nostræ naturæ (plasmatis) obnoxie peccato ac servituti vanitatis (vanæ).

اَهْتَبِي دَمْرِي وَذُقْهُ }
 وَجْهَ اَهْوَجِ حُلَا جَنْبَا
 هَجَّجْهُ عَدَا هَجَّجْهُ }
 حَصْنِ جَعَجْجَا وَجْهَ هَجَّجْجَا
 حَصْنُهَا لِحَدْنِ وَجَّجْجَا ح
 هَجَّجْجَا هَمْلَا وَاجْنَبْجَا }
 وَجْنُهَا سَجَّجْجَا دَنْجَنْجَا
 هَعَجَّجْجَا دَجْنُجْجَا هَهَجَّجْجَا
 هَجَّجْجَا يَهْجَّجْجَا مَهْجَّجْجَا و
 هَجَّجْجَا نَهْجَّجْجَا دَهْجَّجْجَا
 هَسْجَّجْجَا اَجْجَّجْجَا دَعْجَّجْجَا
 هَجْجَّجْجَا حَصْنُهَا هَجَّجْجَا

Perdidimus cupiditate nostra dignitatem ¹⁾ qua nos exaltavit auctor universi, et insolentia ac stultitia contempsimus pulcritudinem quæ in nobis ac in rebus universis.

In profundum nos demersimus luctus ac in baratrum perditionis, ejus hostis (malus, seu Satan) nos reos fecit in initio, ac mancipavit malitia sua vanitati.

Conditor nostri gratificatus fuerat nobis donum, et sprevimus illud insipientia nostra, ipsi nobis intulimus (amavimus) perniciem (nostram) superbia nostra et consumpti sumus(*) rebus abominandis.

(*) دَحْجَ مَطْلَا

اَجْبَحْ دَعْمَا جَعْفَ وَخَدَا
 وَاجْفَ سُبَّ سَقْلًا وَخَدَا
 وَخَدْنِيهِ جَمْبَ وَخَدَا
 حَسْبَجَبَلِي جَمْدُ دَلَا
 سَجْبِي دُكْ وَوَهْ وَجَهْ دَلَا
 وَاسْحَبْ دَعْبَجْنِي دَلَا
 وَالْهَدْحَبْ دَسْلَهْنِي دَلَا
 وَجَرْمَنِي دَلَا وَبَسْ دَلَا
 وَجَبَا جَلَا حَبْ دَلَا
 وَجَمْعَلْ وَخَدْحَبْ حَجْبَعْمَا

Potitus est (emit) nostri inimicus per culpam quam parens noster commisit (*) magnam, eamque adolescere fecimus *in nobis* foventes ipsam (*fere* curis educationis) ad damnationem nostram, *hanc super nos* adducendo. (**)

Ambivimus ejus ad exemplum (post eum) elationem (magnitudinem) et marcuimus in flagitiis, demersimus nos in cœno culparum ac vitiorum (*).

Bona (*illa status integritatis originalis*) cessaverunt in nobis per notam nequitiae nostræ (*scilicet macula culpae originalis*) quæ superavit omnia mala,

(*) سَدَّ سَدَا

(..) mss. Mar Abda habet حَسْبَدَلَا « corruptione. »

(†) Ad litteram : mersi sumus in peccatis et in gurgite tabis.

٥ اَعْلَحَتْ جِبْ حَنْجَبُهَا
 وَجَفَّتْ نَبْهَا وَجَدَّ مَجْلًا
 مَحْهَا وَجَدَّ حَنْفَةً ٥
 وَجَلَّصَتْ تَجْدَبْ حَسْبُهَا
 وَجَدَّ مَعْلًا وَجَدَّ حَقْلًا
 نَحْصَحْ جَعْلًا مَجْلًا
 قَعْلًا مَعْلًا وَجَدَّ مَسْدُهَا ٥
 جَلَّوْحُهَا وَجَدَّ دَهْهَا
 اَجْبْ حَمْعْ مَشْعِبُهَا
 جَدَّوْلًا مَسْبُجًا وَجَدَّ مَلًا
 لَحْجْ لَحْنَه دَهْنُهَا ٥
 وَجَدَّ مَحْ حَفَّتْ نَبْهَا
 وَجَدَّ مَحْ جَهْ خَلْفَ جَهْهَا

et arsimus concupiscentiis libidinis (carnis corruptibilis).

Crevit in immensum (valde) malitia quæ in hac nostra terra scatuit (denique). Impietate ac scelere inivimus (cepimus) ad captivitatem viam.

Spinæ ac tribuli culparum (*abundant nunc*) in terris cordium. Periit acies mentis (prudentia consiliorum) molimine nefario ac vesano (turbato).

Cor nostrum demersum est in corruptelis (rebus abominandis) ac libidine (carnali). Incolit illud violentia

مَجْلًا مَجْلًا حُبًّا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا
 مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا مَجْلًا

nocens miseris ac plorans (*perfidis lacrimis*) ⁴⁾.

Sedes criminum ac receptaculum factum est cor nostrum ac lustrum, et crebra in ipso ulcera ad instar morantium in Galilea ⁵⁾

Virgultum benedictum gratiae aruit in nobis delictis *nostris*: et germinavit flos pudoris in animo nostro qui quod oppositum est accipit (*).

Spem magnae (magnitudinis) gratiae ac amorem coniunctum (implexum) fidei extinximus, et per insipientiam

(*) Scilicet: fertur in ea quorum eum pudet, si amplexus illa fuerit.

حِدَّةٌ بِالْجَنِّ وَالْأَجْبِ مَحِلُّا
 حَجْبًا حَنْفًا حَلْبًا وَحَنْدًا
 مَحْشَبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 حَجْبٌ حَجْبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 مَحْشَبٌ وَهْ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 حَفْصًا حَجْبًا حَسْبَبًا
 مَحْشَبٌ حَسْبَبٌ وَتَقْدًا
 تَجْلِسُ حَلْبٌ وَجَنْدًا
 مَحْشَبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 مَحْشَبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ
 مَحْشَبٌ حَسْبَبٌ حَسْبَبٌ

in gurgitem demersimus nos qui ad (nostram) perniciem *nos* adducit.

Servi perversi educatione ⁶⁾ ac dediti (amantes) segnitiei, genus nostrum tractavimus licentia, immiscuimus aurum nostrum luto.

Phoebe Electa et Tabita ac optimæ mulierum irri-
dent matrem nostram quæ concupiscentia exarsit, ac
nos perdidit (damnavit) perfidia.

Voluntas nostra inhiat fraudem, præfert moliturque
malum et detinetur propria cupiditate in (medio)

مَدَّجِبْتُمْ اُ وَيُجِبْتُمْ اُ
 م مَجْجَا حُجِبْ جَصْجَكْـهٗ اُ
 مَسْتَدِمْ خَامِنْتُمْ اُ
 مَزْجَا وُوه قُجْهٗ مِرْدْـهٗ اُ
 مَسْحَا مَهَّجِبْ حَمْدْـهٗ اُ
 مَوْدَا وَا حَا جِجْنُ اُ
 حُجِبْ حُنْعَا جَعْنُـهٗ اُ
 مَزْجَبْ حُجْـهٗ وُوه اُ
 مَحْمَدَا حُجْـهٗ عَجْنُـهٗ اُ
 مَجْنَبَا وِعْجَلْ حِنْفَنْـهٗ اُ
 مَعْلَهٗ رَجَبْ خُجْجْـهٗ اُ
 مَعْدَدْنُـهٗ حِصْنُـهٗ اُ

exitiali corruptione.

Bellum gerit stulte, et frustratur (nempe) perpetuo. Ornamentum naturam ejus decorans corrumpit perditque re inani ⁷⁾).

Tumultum (clamorem ⁸⁾) magnum per (*quatuor mundi*) regiones agit Satan cum vesania, et voluntas nostra cum rebellione inducitur in hanc viam.

Captivitas nostri generis antiqua (pristina) soluta (salvata) fuerat per crucem (in crucifixione) et mancipavimus eam (*scilicet : denno nos dedimus servos*) cum impudentia

حَبَبُ جُبْنٍ حَمَمٌ وَلَا
 لَاجِنٌ حَسْرَةٍ جَبْهَتُهُ لَا
 حَرْبٌ لَاجِنًا حَسْرَةً لَا
 هَجْرٌ بَاهٍ لَاجِنًا
 وَحَسْرَةٍ وَاجِبَةٍ حَلَمٌ وَلَا
 لَاجِنًا حَارِجًا مِنْ جِلْدٍ ❖
 مَحَلًا (*) وَشَدَّ حَسْرَةً لَا
 هَجْرًا وَلَا وَاجِبَةً لَا
 لَاجِنًا حَارِجًا مِنْ جِلْدٍ

inimicis nostris per seductionem.

Ruinam nostram repara (medere) benignitate *tua* qua sanas contritos poenitentia. Quære etiam peremptas (perditionem) de ovibus tuis quæ perierunt in tumultu ⁹⁾.

Adolescat in terra nostra deserta spica amoris tui cum gaudio, et ordinem (œconomiam) felicitatis statue inter nos tempore accepto.

(*) مَحَلًا spica ۛ duplicato gaudet, ut in hebraico שֶׂבֶל, propter ۛ assimilatum nam arabice سَبِيل

وَأَنبِ حَبِيبُنَا أَجْنُبَا
 حَفْصَتَنَا سَلَامًا وَسَلَامًا
 وَأَنبِ حَبِيبُنَا حَفْصَتَنَا
 بِسَلَامٍ حَفْصَتَنَا بِأَجْنُبَا
 وَأَنبِ حَبِيبُنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا
 حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا حَفْصَتَنَا

Cum sit in habitatione temporali labor et vita infelix, est in aedibus aeternis quies in die tertio.

Templi siquidem humani nec non ²⁾ *hujus universi* corporei et materialis labuntur ornamenta (ejus), interitumque extremum obibunt, ac silentium (*mortis*).

Universi leges (ejus ordines) suscipient mutationem, ac ordinata compago *mundi machinae* (ejus) subibit dissolutionem, gloriaque (substantiae) ejus deficiet ac praeteribit perinde ac somnia noctis.

اَوَّلُهُ بِالْجَمْعِ وَالْجَمْعُ
 هُوَ يَنْتَهِي بِالْجَمْعِ
 جُنْعًا هُوَ يَنْتَهِي هَكَذَا
 عَجَبُهُ بِالْجَمْعِ
 مَخْبُوءًا يَكُنْ مَخْبُوءًا
 رَبُّ عَجَبُهُ بِالْجَمْعِ
 هَذَا وَجَنْدُهُ هَذَا
 مَخْبُوءًا جَمْعُهُ هَذَا
 لِكُنْ مَخْبُوءًا هَكَذَا
 وَجَمْعُهُ بِالْجَمْعِ

Venustas eleganter viventium, et magnificentia deliciosam vitam degentium convertetur (manebit) in pulverem, et plena foeditatis in confabulatione (*superstitum praedicabitur*) (*).

Iucunditas suavium rerum vilipendetur præ perfectione quæ expectatur, et qui non praestat virtute (est justus) morte tenetur (mortuus est) in ipsa sua vita quæ par est morti (miseriæ).

Adimplet pius (portat humilis adimpletionem) mandata Altissimi,

(*) Nihil in scholiis quod hunc locum explanet. Forte refertur ad sortem opulentorum hominum qui suæ magnificentiae et cultus elegantiae laudes a clientibus accipiunt infinitas, illis omnia eorum vituperantibus, ipsis absentibus vel mortuis. Scilicet mundanae gloriae caducitas significatur.

هَجَرْتُ عَنْكَ لَكَ مَعْنَا هَجَرْتُ
 عَنْكَ هَجَرْتُ تَنَزَّاهُ سَخَّرَا
 مَعْنَا وَرَبِّ دَجَنُ مَعْنَا
 هَجَرْتُ مَعْنَا مَعْنَا وَهَجَرْتُ
 وَجْهَهُ بَاهُ جَبْنُ كَعْلُهُ
 مَسْبُورُ مَعْنَا مَعْنَا
 جَنْبَا مَعْنَا جَنْبَا
 وَنَبْجَا جَنْبَا وَوَجْهًا
 وَجْهَهُ وَبَاهُ مَعْنَا
 حَذَرْتُ مَعْنَا وَهَجَرْتُ
 كَعْلُهُ مَعْنَا جَوْهَرُ

et iis qui student praepotentiae et celsitudini odiosum ac despectum est jugum suave (*exangelii*).

Imaginis quæ repraesentatur in phantasia, quasi in speculo, (*) jucunditas vitiosos laetificat valde ac de-
mentat.

Sapiens *vero* probe intelligit mente cognitionem exquisitam venustatis, quæ *splendet* in his rebus quas versat,prehendere mundanarum rerum universita-
tem (humanitatem) caducam esse.

Deest stabilitas in entibus

(*) Ad litteram : et in speculo relata similitudo.

جَعَلْنَا مِصْرًا مِصْرًا حَرَمًا
 وَأَمْرًا جَعَلْنَا مِصْرًا حَرَمًا
 وَأَمْرًا جَعَلْنَا مِصْرًا حَرَمًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا
 مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا مِصْرًا

corporeis accipientibus existentiam et sicut *tela* aranæ dissolventur, et peribit substantia (*) eorum ac genus.

At rationalia perstabunt modo (persistentia) sancto ac spiritali, et crassities *hodiernae* eorum naturae (**) solvetur eruntque perspicacia et pura.

Luminaria autem quæ in coelo infixæ sunt aetheri firmamenti (***) labentur in perturbatione ³)

(*) مِصْرًا abstractum a مِصْرًا contracto a مِصْرًا مِصْرًا

(**) Scilicet : praesens animæ humanæ conditio qua cum corpore unam componit naturam, unde non raro ab infirmitate corporis etiam ejus spirituales operationes retardantur ac impediuntur, et in hoc quadam quasi crassitudine laborare ac detineri deprehenditur.

(***) مِصْرًا; adjectivum a مِصْرًا; firmamentum.

وَجَاسَتْ لِي مَقَامُ الْإِبْرَاهِيمَ
 ه هَفَنَكُمَا أَصْفَنَكُمَا حَكُمَا
 ه هَتَنَكُمَا وَتَنَكُمَا جَبُمَا
 ه هِشَنَكُمَا هِشَنَكُمَا سَدَنَكُمَا
 جَنَنَكُمَا مَدَنَكُمَا حَسَنَكُمَا
 ه هَفَنَكُمَا هَفَنَكُمَا
 ه هَوَاسَتْ لِي أَنْبَا هَمَنَكُمَا
 ه هَشَنَكُمَا حِشَنَكُمَا وَشَنَكُمَا
 ه هُشَنَكُمَا حُشَنَكُمَا فَهَنَكُمَا
 ه هُنَنَكُمَا هُنَنَكُمَا هَوَاسَتْ لِي
 ه هَجَنَكُمَا هَجَنَكُمَا هَمَنَكُمَا
 ه هَنَحَنَكُمَا هَنَحَنَكُمَا هَمَنَكُمَا
 ه هَمَنَكُمَا هَمَنَكُمَا هَمَنَكُمَا

quæ in ultimis diebus eventura est.

Elegantia formarum apparentium et suavitas odorum lectissimorum ac pulcritudo magnificentiarum visibilium in nihilum (*usque*) delebuntur.

Fortes ac superbi, quique (*sunt*) sub potestate et domini, ac sapientes in speculationibus gustabunt amaritudinem discessionis ⁴) (*a mundo in morte*).

Philosophi ac viri litterati ⁵), efferati ac stulti agitabuntur et jactabuntur tanquam ebrii, morientur et praeteribunt miseri.

رُؤْيُ قَدْبُنا اِصْحٰمُنا
 مَحْبَعْنِي مَحْنِي مَحْنِي حَسْمُنا
 وَاَمْرُ اَلْحَبِ حَقْمُ عَمْتُنا
 جَمْعُهُمْ كُنْعُنا عُنْمُنا
 مِصْعُنا مَحْبُنا مَحْبُنا
 حَسْمُنا وَاِصْحٰمُنا مَحْنُنا
 لَأَنْحَبِ وَمَحْنُنا هُجْنُنا هُمْنُنا
 حَجْبُنا مَحْنُنا عُنْمُنا
 وَهَوْجُنْ حَجْبُنا وَجْنُنا
 هُجْنُنا حَسْمُنا اِصْحٰمُنا
 هَمْعُهُمْ مَحْنُنا مَحْنُنا
 هَمْعُهُمْ مَحْنُنا وَجْنُنا

Desolatæ manebunt domus *nuper* plenæ contristan-
tes et moestitia afficientes spectatorem, nam par *illi*
istarum in die emigrationis (*ex hac vita*) habitatio-
nem suam calamitas invadet.

Resurrectio laetificat et reddit vitæ quæ in saecula
(*protenditur*), adducitque qui mortui erant ac con-
sumpti, vocatque captivos sepultos solvens.

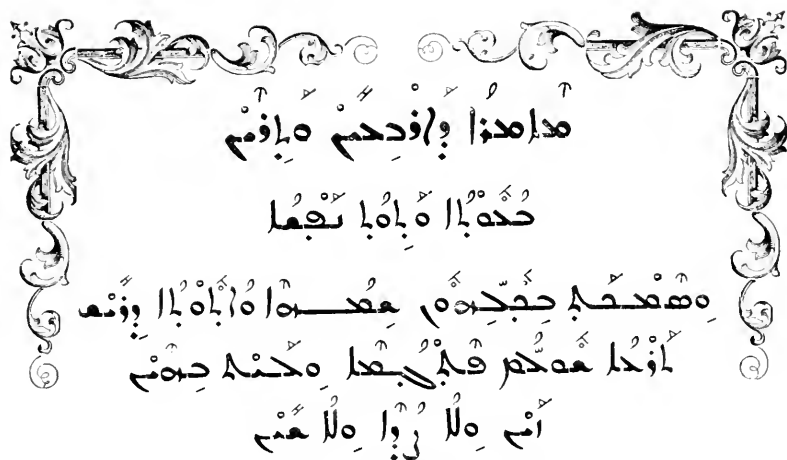
Grandia *sunt* opera Creatoris ac similia mari pro-
fundo, ardua ad intelligendum (eorum scientiæ subli-
mes) ac plena sapientiæ excellentissimæ (scientiæ
electæ).

اَعْلَمَنَّ عَلَيَّ مَعَكُمْ
 مَعْلَمِيَّكُمْ حَبِيبِي
 مَعْلَمِيَّكُمْ وَلِيَّكُمْ حَسْبُكُمْ
 اَنْفِي صَلَاحِيَّكُمْ عَلَيْهِ
 اِيَّكُمْ مَعَكُمْ وَهَذَا
 وَصَلَّى اَوْصِيكُمْ
 وَابْرَأَكُمْ مِنْ خُلُفَائِي قَامُوا
 اَبَاحْتَهُ حَسْبُهُ وَوَهْدُهُ
 اِسْبَحْ يَبْقَى وَوَهْدُهُ
 مَرْئِيَّةً اَوْصِيكُمْ
 مَعْلَمِيَّكُمْ حَسْبُكُمْ
 جَمْعُهُمْ اَوْصِيكُمْ

Absoluta sunt ac pollentia perfectione, ac explentur in Eo qui *per essentiam* Unicus est, et sapientem reddunt, *mentem* illustrando, virum castum. At quando resipiscet improbus?

Mirum atque arcanum (altum) est dissidium naturæ nostræ humanæ : ambo quippe mundi, iique pulcri, conditi sunt ad quietem miseri (*hominis*).

Laetificet nos Unus in essentia et Excellens in sublimitate (unitas entis, et excellentia altissimi), et habitare faciat sanctos Christi (domini) in haereditate sempiterna.

حَجَّحَا وَهَمْصُحْ حَجَّحْنَا
 هَمْصُحْنَا وَهَمْصُحْنَا
 حَمْصُحْمُ حَمْصُحْنَا حَمْصُحْنَا
 حَمْصُحْمُ حَمْصُحْنَا حَمْصُحْنَا

CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

PRECATIO ET POENITENTIA ANIMÆ

Semcat in omnibus vocabulis *invenitur*: et littera initii strophæ est finis versuum. Nec est in eo zain, nec scin.

O spes (expectationis) sperantium et condonator delinquentium, medicatu (*) occultorum medicaminum medere adoratoribus tuis miseris.

(*) Ad omne fere tetrasticon consulere juvabit scholia in hoc carmen, quæ integre suo loco relata sunt.

اَنْتُمْ سَمِعْتُمْ دُعَاءَ جَمْعٍ
 وَجَمْعٍ اَوْفَتْكُمْ وَجَمْعٍ
 جَمْعٍ قَدْ تَمَّ وَجَمْعٍ
 وَجَمْعٍ جَمْعٍ وَجَمْعٍ
 د خَلَقْتُمْ سَمْعًا وَجَمْعٍ
 هُمْ جَمْعٌ وَجَمْعٌ
 وَجَمْعٍ وَجَمْعٍ
 سَمْعٍ تَمَّ وَجَمْعٍ
 اَنْتُمْ سَمِعْتُمْ دُعَاءَ
 دَعْوَةٍ وَجَمْعٍ
 سَمْعٍ سَمْعٍ
 جَمْعٍ جَمْعٍ

Largire sensa profunda (abditā) mysteriī tuā essentiae inscrutabilis subditis tuis (gubernatis) pusillis (abjectis) ut perveniant ad terminum eorum qui ascendunt (*ad vitam aeternam*).

Pietate tua (spongiā), o spes nostra, matura abstergere maculas quas osor (Satan) inveterascere fecit, et in tentatione saevissima (valde *idest* valide urgente) perstantes similes sunt heroīs.

Serpens invidus sepiatur, *nosque* munimime (sepe) providentiae tuae (roboris) cinge: et vis invidiae ejus cohibeatur obsistentia operum.

وَبِجَنِّ حَافَةِ نَهْرٍ وَبِجَنِّ
 مَهْنَتِ حَمْدٍ وَبِجَنِّ
 أَنْفَالِ أَسْلَافِ مَهْنَتِ
 حَمْدِ بِلَاقِ وَبِجَنِّ مَهْنَتِ
 مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ
 مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ
 حَمْدِ مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ
 مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ
 مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ
 مَهْنَتِ حَمْدِ وَبِجَنِّ

Quoniam speravimus in gubernationem tuam adorabilem. et expectavimus operationem tuam cui testimonium est (*), auge cibaria, et quod superfuit (a vastitate) in habitationibus nostris, quas circumdederunt ruinæ.

Haereses, quas suo molimine, satan multiplicavit in suum lucrum, generi *enim* nostro infensa machinatio ejus, coarctentur (accipiant limites restrictos).

Regimen (**) quod in longanimitate *sit* ac victum qui sustentet (juvet) egenum

(*) Testimonium scilicet laudis, sancta cum sint et perfecta omnia opera Dei. Compara illud (Act. VI. 3.) *وَمَا كَانَ لَنَا بِهَذَا شَيْءٌ*, et his similia I Tim. III, 7. V. 10.

(**) Cf. arab. *سأس* gubernare.

قَدْ نَسِيَ حَقَّكَ يَا هَجَاسَةً
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ مَكْرَهُ مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ
 مَكْرَهُ حَقِّكَ يَا مَكْرَهُ

adhibe imbecillitati nostræ, et medicamine adsis agminibus nostris ordinatis.

Parce delictis nostris et concede medicamina infirmis, quia malignatus est qui invidet sanationi nostræ, et diffundit insidiis suis infinita (multitudinem) detrimenta.

Exemplar quod in libris (*sanctis*) tuis expressum est, quod docet innocentiae semitam in foliis (chartis) mentis nostræ (*) imprime ut praecidamus consilium scelestorum.

O Iuste qui osorem nostrum ignominia profligasti

(*) Cf. huic affinem dictionem in Carmine nono, versu 1 et ejus nota.

۞ دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ سُبْحٰ ۞ دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ اَوْهٰی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ قُلْ دَاۤءِلُہٗ ۞ سَعٰۤی ۞
 ۞ سَعٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ سَحٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ مَحْمٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ جَعْلٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ جَعْلٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ جَعْلٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞
 ۞ جَعْلٰۤی دَجِّعْنَاهُمْ لَا تُنْفِیْ اٰهٖ ۞

et infirmitatem nostri generis sanasti, et misertus es, ac egestatem nostram levasti, ale nos deliciis tuis salutaribus.

Vesti nos operimento (stola) misericordiae tuae, et misereare benigna indole tua (suavitate tuae naturae), et succurre abstinentibus (*a deliciis mundanis*) cibo tuo, o tu qui determinas motus momentorum.

Abdita essentiae tuae *mysteria* detur nobis *visione beata in patria* intelligere et *delicias accumbentium coelesti convivio* (*valeamus*) opponere nostrae egestati (*hujus vitae*) perfecta oppositione (*multitudine oppositionis*), et obtinere sortes benignas.

مِ دِلْهَدِمْ لُفْعَالِ وَيَجْعَلْ
 لَأَسْمَعُهَا هَسْمَعُهَا وَيَجْعَلْ
 حُجْجًا وَيُنْفِئْهُمْ حَقًّا
 حَسْبُكَ قَدْ رَضِئْتُ بِجَعْلِكَ
 بَ نَفْسِي جَعْلِي بِجَعْلِكَ
 نَبِيَّكُمْ مَعِي مَعِي جُنُبِي
 نَبِيَّكُمْ مَعِي مَعِي جُنُبِي
 نَبِيَّكُمْ حَسْبُكُمْ وَيَجْعَلْ
 هَ مَعَكُمْ حَسْبُكُمْ وَيَجْعَلْ
 وَجْعِي دِلْعَهْمِي وَجْعِي
 نِصْمِي حَقًّا وَنِصْمِي

O tu qui *tales* instituisti ordines ut voluptate perfunderes incorporeas corporeasque *creaturas* quas fecisti, sortem (finem) pauperum (*qui pauperes propter te fuerunt*) laetum fac in termino tuae providentiae (gubernationum) beneficentissimae.

Augeantur ea quae nos laetificant, et minuantur noxia (nobis): condonentur delicta nostra, et aversemur adversarium qui (*nos per peccatum*) reddit odiosos.

Erudi nos in mysteriis (theoriis) abditis in praeceptis tuis, ac in *modo* precandi (*erudi nos* in precibus), et adolebimus incensa in tui honorem (ponemus aromata gloriæ tuae)

حَامِدٌ مُبَارَكٌ بِمَا جُعِلَ
 « دَعَا مَنِي هُنَا هُنَا »
 حَبِيبِي بِمَا جُعِلَ حَمْدُ
 « هُنَا وَحَمْدُ يَا مَهْمَا »
 أَمَّا وَحَمْدِي مَهْمَا بِمَا
 « فَهَذَا هُنَا وَهَذَا هُنَا »
 « وَهَذَا حَمْدُ بَابِ أَمَّا »
 « وَهَذَا حَمْدُ يَا وَهَذَا »
 فَهَذَا هُنَا وَهَذَا حَمْدُ
 « مَهْمَا حَمْدُ وَهَذَا »
 « لَأَوْهَذَا وَهَذَا بَابِ هَذَا »

ritu (in specie) supplicantium (*).

Contumacias nostras tolera, et succurre generi nostro expectanti auxilium, et gladio quod timoratis opitulatur einge rectores (senes) nostros qui obfirmant (*nos in fide ac pietate*).

Turres flagitiorum dirue, studique nostra evangelii tui intende (auge) ut tendamus (expectemus) ad spem quam enarravit Paulus insignis inter evangelistas.

Instrue nos stapede qui elevat ad montem mysterii tui, ac valet vincula inimicorum nostrorum cadere,

(*) « دَعَا مَنِي هُنَا هُنَا » part. a « دَعَا » (دَعَا) in voce passiva formæ Aphel, altero « لَ » in « وَ » mutato.

وَالْأَمَّةَ وَابْنَهُ تَجْعَلُهُم
 وَهَهُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 ; وَهَهُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 جَلَالَهُ وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا مَجْعَلُنَا
 ١ أَمَّا هَهُنَا وَهَهُنَا
 وَهَهُنَا تَجْعَلُهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا
 وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا وَهَهُنَا مَجْعَلُنَا

ac compedes osoris qui *nos* impotentes reddunt (perdunt).

Sparge rorem qui crescere faciat spem pluviamque abundantiae (saturitatis) annuntiat populo qui spem tuam expectavit, et profunde *bona tua* copiosissime (cataractis saturantibus).

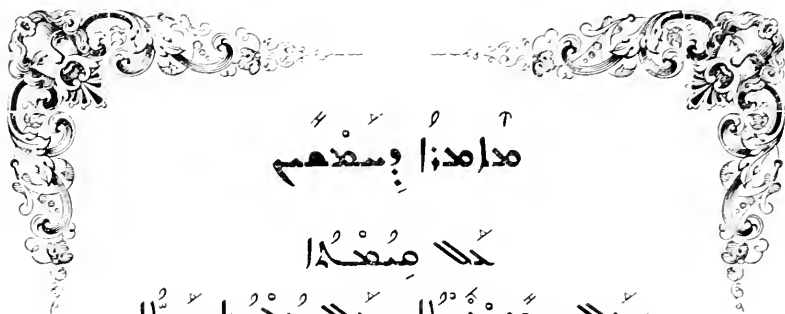
Deleatur labes insolentiae nostrae quae deliquit at experimentum tentantium tulit ac discerpta est et sincere (prorsus) resipuit, in pelago clementiae (expiatorum).

Adorat in abscondito suppliciter Eum qui adjuvat indulgenter,

وَبَلَّغْنَاكَ نِعْمَ الْقَوْلِ
حَقَّهُ بِأَمْرٍ وَجْهًا

ut instruat copiose in suo desiderio rerum necessa-
riarum.

٧ ٥ ٤ ٣
مَدَامْدَا بِسْمِ

مُصَلِّا

مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

❖ مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

مَدَامْدَا بِسْمِ مَدَامْدَا بِسْمِ

CARMEN QUINQUAGESIMUM

DE RESURRECTIONE, DE PERFECTIONE ET DE MUNDO NOVO

In omnibus vocibus invenitur tau.

Miraculum (*) quod peragetur in fine *mundi* in resurrectione *mortuorum* et renovatione *totius universi* coniecit mentem meam in stuporem ut iis qui attendunt faciat (det) verbum.

(*) Omnia scholia in hoc carmen in appendice relata sunt.

اِبْلًا جُبًا وَهٖ بِسْمٰلَا
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 وَبِالْكِنَا اَقْسَمْتُ نَسْمٰلَا
 مَعْمَةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً
 مَحَبَّةً مَّوَدَّةً حَقِّهَا مَعْمَةً

veniet post resurrectionem et retribuentur secundum aequalitatem negotiationum talentorum.

Fovea incensa igne doloris comburet peccatores dum regnum ac beatitudo dabitur iustis.

Extrudentur dolores, deficiet (morietur) fomes, tunc enim praevaluerit spiritus (spiritualitas) et perfectione donata fuerit humanitas.

Victoria rationalis creaturae celebrabitur canticis

هَجْنُهَا وَهَسْنُهَا
 مَنَاجِدُهَا حَمْدُهَا
 سَبَّحَ بِهَا مَلَكُهَا وَرُوحُهَا
 بِأَمْرِهَا حَقَّقَهَا وَجَدَهَا
 هَتَفَهَا حَيَّضَهَا
 هَالَكَهَا خَلَقَهَا
 لَمَحَ بِهَا مَدَامُهَا
 هَجَلَهَا حَقَّقَهَا
 هَسَّنَهَا مَجَبَّهَا
 هَوَّنَهَا هَسَّنَهَا
 مَجَّهَا مَجَبَّهَا
 هَالَكَهَا حَمْدُهَا
 هَسَّنَهَا حَمْدُهَا

et mansiones coelestes (spiritalis) instruuntur (ornantur) iis qui labores *certaminis* sustinuerunt.

Novam imaginem gratiae ordinavit sapientiâ magna, et servavit decalogum, et insita est (affinis facta est) divinitati.

Comparavit deificationem, et delicias stabiles, et requiem suavissimam et luciditatem et gaudium.

Scientia absolutissima et divinitas perfectionum re-
penditur corporeæ naturæ

٥ قُمْسَا بِاَوْحَا وَيُنْخَدُّوْا
 حُصْنَةً اِلَّا حِصْنَةً
 مَحْمِلًا وَا مَحْمِلًا وَا مَحْمِلًا
 جَنَّةً مَحْمِلًا مَحْمِلًا وَا
 ٦ رُؤْىَا وَا وَا وَا
 مَحْمِلًا مَحْمِلًا مَحْمِلًا
 مَحْمِلًا وَا وَا وَا
 مَحْمِلًا مَحْمِلًا مَحْمِلًا
 ٧ مَحْمِلًا مَحْمِلًا مَحْمِلًا
 وَا وَا وَا وَا وَا
 مَحْمِلًا مَحْمِلًا مَحْمِلًا
 ٨ مَحْمِلًا مَحْمِلًا مَحْمِلًا

Aperiet portam gratiæ mortuis *divina* clementia, juvabit ditabitque pauperes per *ipsum* Principium omnium bonorum (emolumentorum).

Turpitude quæ in labe erat eluetur luce splendente et detrimenta quæ in humana (corporea) progenie fuerant expungentur in felicitatis *statu*.

Ibi extases mentium quæ in miraculis magnitudinis et speculationibus altissimis constanter renovantur.

Amabilitas Entis æterni

مَلَأَ بَنِيَّ جَا جَدَّهٗ ۖ
 وَبَلَّغَهُ مَلَأَ وَجَعَهُ ۖ
 مَلَأَ ۖ وَلَا يُحْصَى ۖ
 عَمَّا جَا جَنَّتْ ۖ
 مَلَأَ جَنَّتْ ۖ وَجَعَهُ ۖ
 مَلَأَ دَمْعَهُ ۖ جَدَّتْ ۖ
 جَنَّتْ ۖ حَلَسَ ۖ جَعْنَتْ ۖ
 لَأَصْ مَلَأَ ۖ مَلَأَ ۖ
 وَبَلَّغَهُ ۖ جَدَّتْ ۖ
 مَلَأَ ۖ جَدَّتْ ۖ
 جَعْنَتْ ۖ
 لَأَصْ ۖ جَدَّتْ ۖ
 مَلَأَ ۖ

radicatur in cordibus et abyssus voluptatis reseratur
adamitis.

Participes in honore invenientur et gloria, et delectabuntur in suavitate (deliciis) quæ excedit limitem quantitatis.

Tunc perficietur dictum nos esse Deo similes, (deificati in similitudine), et unitur trinitas in domo unitatis.

Digna fiat nostra tenuitas prodigio et effusione mi-

وَبِإِسْكٰهٖ حَسْبُكَ
بِحَسْبِكَ حَسْبُنَا

sericordiae, et admittatur in coetibus perfruentium
deliciis adhuc nobis occultis.

SCHOLIA IN PROEMIUM

—Correcti (in) sermone

1 كرمهمه مدقوب مصحلا

Idest syriaco: dixit enim sanctus Dominus Ephrem sermonem syriacum (ipsum) esse sermonem primitivum et ipso fatum esse Deum cum parente nostro Adam, ipsoque locutos fuisse homines usque ad divisionem linguarum, et perstitisse usque ad Heber, et deductum fuisse usque ad Abraham, et quando transivit flumen vocatum fuisse hebræum.

2 افسا لهن مرمدا احنا ان مدومدا
امد; كم مرمدا مدومدا ارمدا واهما
مدومدا مرمدا لهن مرمدا . مدومدا ملا
الان افسا افسا افسا . مدومدا ملا
مستل مرمدا افسا افسا . مدومدا
لها افسا . ملامدا مرمدا لافسدا مرمدا
افسا مرمدا لافسدا . مدومدا

Machina. Mangianiق (1)

3 مرمدا مرمدا . مرمدا

— Quæstiones et redditio responsionum

4 مدومدا . ملامدا مرمدا مرمدا

— Notiones literarum numeratas et determinatas Cf. *σημειων*

مصمقي . مرمدا مرمدا مرمدا مرمدا

— Exemplar reale et typus (significator) ex quo desumitur similitudo suæ naturæ.

5 افسا مرمدا مرمدا مرمدا مرمدا
مدومدا مرمدا مرمدا مرمدا مرمدا

SCHOLIA IN CARMEN QUARTUM

— Cognitiones veras sapientie quæ sunt duæ res: verbum veritatis ac opera bona.

1 ستلا ملامدا ملامدا ملامدا
مرمدا مرمدا مرمدا مرمدا مرمدا
مدومدا مرمدا مرمدا مرمدا

(1) Quod reddendum videtur ballista si attendendum est ad descriptionem quam machinæ hujus nominis exhibent scriptores arabes. Cf. El-Hasanu-bnu Abdillâh (انار الاول في ترتيب الدول P. IV, (99). Eodem sensu venit apud Ibn Kaldoun Cf. ex. gr. III. P. كتاب المرمدا (فتح السند). Verum ex scholio in carmen septimum videtur idem auctori esse ac aries.

In ipsa potiuntur perfectione homines et Angeli. Sicuti Paulus clamat quod per Ecclesiam revelatur sapientia Dei plena consilii prudentiæ principibus et domi nationibus quæ in cælo sunt. Et item, scilicet : sapientiam loquimur (in) per- fectis, sapientiam quæ non est hujus mundi. Et de Deo, gloria nomini ejus, quodipse est sapiens solus, testatus est. Et propter hoc greci non vocabant ma- gistros suos sapientes, sed philosophos, amatores sapientiæ. Et iterum : O pro- funditas divitiarum et sapientia et scien- tia Dei.

سوا (ب) مطا لملسا . وحى ايتا
ملسا : حى ايتا ملقا .
اى . وى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .
لاى . وى . وى . وى . وى .

SCHOLIA IN CARMEN SEXTUM

— Ea scilicet quæ vivificant et occidunt, et ditant et pauperem faciunt, et humi- iant et exaltant: arabice القضا decretum Dei æternum, et القدر fatum.

وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .

— Angeli et corpora (*caelestia*) per quos (quorum medio) fiunt tronitrua et fulgura, et imber et ros, et ardor et gelu, et re- liqua alia.

وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .

— homines qui cognitione veritatis et operibus bonis (integritatis morum) fiunt divini.

وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .
وتلا القضا . وى . وى . وى . وى .

(1) طيى a طيى Taii, at non ad ejus gentem tantum refertur apud syros, sed ad populum arabum significandum adhibetur, et in posterioribus sæculis quosque Mahu- metis religioni addictos.

— Radii solis justitiae.

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا

— Onera (vincula) quae de sursum imposita sunt rectoribus et subditis. sicuti testatus est Paulus: Necessitas imposita est mihi. Et de Pharaone ejus Deus induravit cor: Ego induravi cor Pharonis. Et etiam: Ad hoc posui te ut ostendam in te vim meam. Igitur ejus vult miseretur, et quem vult indurat. (1)

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

— reges

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

— Sacerdotes

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

— vires colorum

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

— qui stant in aethere, loco astrorum.

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

— Machabaei zelatores audiunt, et vice-
runt populos, qui circum eos stabant, in
Deo.

وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا
وَمِنْهُمَا مَعْقِلًا وَآخَرًا وَمَعْقِلًا

(1) Verba quidem Apostoli sunt (Rom. IX.) at fatalisticus sensus quem videtur innuere Auctor in primo scholio adhibens verbum arabicum القدر non est certe ex mente Apostoli. Deum quippe indurare cor hominis ita ut recte agere hic non valeat absurdum est, jubet siquidem in omnibus rectitudinem sequi. Attamen cum ibi subijciat et verbum القضا tanquam synonymum, merito censi potest ad sensum hujus intelligere decreta Dei.

SCHOLION IN CARMEN SEPTIMUM

— Caput arietis, Arabice mangianiq. 1
منجنيق (1)

SCHOLIA IN CARMEN NONUM

— Idest tempus est æquabilitatis, sieve
verni temporis, sive temperiei corporis
humani, sive perfectionis (*status*) : quo
concordant cogitationes cum ratione, et
æquilibrantur apud perfectos odium et
amor. 1

— Ut margaritæ quæ hoc tempore na-
scuntur, et color purpure quo prodit
rosa : et mirtus, et oleander pro coronis
regum, et cetera mirabilia quæ memo-
rantur in carmine isto. 2

— Etiam orbis lunæ ipso multum cre-
scit, idest : aprili mense crescit lux solis
ac lunæ ut dixit Theologus (Greg. Naz)
in libro de Renovatione : de eo quippe
argumento constructum est hoc carmen. 3

SCHOLIA IN CARMEN DECIMUM OCTAVUM

— Convexa coeli. 1

(1) Potius debuisset dicere arabice كيش, nam منجنيق arabibus est ballista, ut dictum est in nota scholii 2 in procemium.

SCHOLIA IN CARMEN TRIGESIMUM SEPTIMUM

- Ex contrariis quæ *sibi* adversantur
statuit creaturam suam : id est ex mate-
ria et ex incorporeis, ex calore et frigore,
ex humido et secco, ex gravi et ex levi,
ex obscuro et lucido, ex crasso et subtili,
ex longo et curto, et bono et malo.
- quemadmodum perit (transit) mundus
parvus *qui est* homo individuum in die
mortis ejus, sic peribit mundus magnus
in die ultimo.
- Hora judicii et determinata.
- Emigratio (mors) qua decedunt
e mundo.
- Qui pollent disciplina ex studio, doc-
trina et experientia.

SCHOLIA IN CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

- administratio infirmorum, quæ in
medicaminibus, et cibis et *variis* gene-
ribus medicinarum.
- Theoria sine materia : et illa
judicii et providentiæ.
- scilicet in nobis. (nos) populus tuus et
oves pascuæ tuæ.
- (Spongia) sc. miserationibus gratiæ
tuæ.

- viam sanctam. סעססס ססססס ססססס
- in tabulis mentis nostrae exara. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Iesus ססססס ססססס
- bona parata apud te. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Determinans momenta, et horas, et
udicium (decisio sententiae). ססססס ססססס ססססס ססססס
- Incorporea et corporea. ססססס ססססס ססססס ססססס
- quorum fecit formas (eorum). ססססס ססססס ססססס ססססס
- multiplicentur. ססססס ססססס ססססס ססססס
- diminuamur. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Sataui qui contrarium significat. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Gloriae. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Blasphemata, et opera nostra mala. ססססס ססססס ססססס ססססס
- gladium verbi Dei quod timoratis ani-
mum iudit. ססססס ססססס ססססס ססססס
- Turres. ססססס ססססס ססססס ססססס
- cogitationes. ססססס ססססס ססססס ססססס

— hæc sunt tria permanentia; fides, et
charitas, et spes. Fides suadet quæ sunt
in spe, et amor ex spe oritur. Qui enim
est sine spe quæ futura est, nec credet
nec amabit. Spes autem quæ videtur non
est spes. Et reliqua capituli. (Rom. VIII)

ⲁ ⲕⲉⲙⲉⲛ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— ad montem seu (scilicet) ad sublimi-
tatem loci arcani tui.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— Ros, secundum illud : asperge me
hyssopo et mundabor.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— germinare facit nobis spem.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— inabrem qui auget proventum tem-
poris.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— populum

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

—fluenta quibus effundis super nos bona
tua, sicut dixit Psalter propheticus : in-
super Dominus dat bona sna, et terra
dabit proventum suum.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

— mare infinitum.

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ

(*) Cataractæ. Saepius in bibliis est ⲛⲓ ⲛⲓ, at ⲛⲓ ⲛⲓ legitur Is. xxiv. 18.

— Cognitio perfecta quæ non cessat.

מְדַבֵּר מְדַבֵּר . אֵין מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
בְּלֵא

— Erunt sacerdotes in eo quod sine medio videbunt Dominum nostrum, et prophetie propter revelationes et cognitiones sublimes quas accipient, et reges propter dominatum in domo, et nulla indigentia erit eis.

דְּבִי מְדַבֵּר מְדַבֵּר . אֵין מְדַבֵּר . אֵין מְדַבֵּר
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Prorsus ullo modo

אֵין מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Quando fuerit homo perfectus cessabunt res turpes et omnes conversiones ad malum (male).

מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Cupido honesta quæ non deflectit a recto. idest, eradicabit concupiscentias carnis.

מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Ipsa erit causa voluptatis justorum.

מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Cibus iustorum visio illa est invisibilis primitiva quam abstulit a nobis, et potus eorum castos reddens inebriatio quæ est per vinum amoris ejus.

מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

— Bonitas essentialis competit Deo ; causa est existentie omnium rerum, in omne quod existit est omne et perficiens

מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא
מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא מְדַבֵּר חֲסִידָא בְּלֵא

omnia per id quod eventurum est uniuscuique rei.

כל המעשה אשר יעשה לך
ביום ההוא

— amissiones.

לפי שכל

— felicitas

לפי שכל

— humanitatem nempe quia omnes homines filii Adami sunt, et ipse homo primus.

כי כל האדם
הוא בן אדם
והוא הראשון

— Ecce Adam sicut unus ex nobis (Gen. III. 22.), nempe quia Deus perfectus et immortalis est.

כי הנה אדם
כאחד מאתנו
כי הוא מושלם

— Ille in quo habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter (Colos. 11, 9). Iam non est iudaeus neque barbarus, nec masculus neque femina, sed omne et in omnibus Christus ut sit Deus omne in omnibus.

כי כל מלכות
האלהים
היא בלתי נפרדת
מלכותו

INDEX

PRAEFATIO	ad lectorem.	pag. iii
REGULAE QUAE DAM	ex grammatica linguae syriacae.	ix
PROEMIUM	Auctor sui operis rationem dat.	3
CARMEN IV	De Sapientia.	9
CARMEN VI	De decretis divinis.	19
CARMEN VII	Lamentatio in Filium prodigum.	27
CARMEN IX	De mense aprili adumbrante perfectionem vitae aeternae.	31
CARMEN XIII	Hystoria et monitio ex persona defuncti.	40
CARMEN XVIII	De homine <i>microcosmo</i> .	64
CARMEN XXIX	Reprehensio morum pravorum.	73
CARMEN XXXVII	De dissolutione hujus universi.	82
CARMEN XLII	Precatio et poenitentia animae.	91
CARMEN L	De resurrectione, de perfectione et mundo novo.	100
APPENDIX.		109

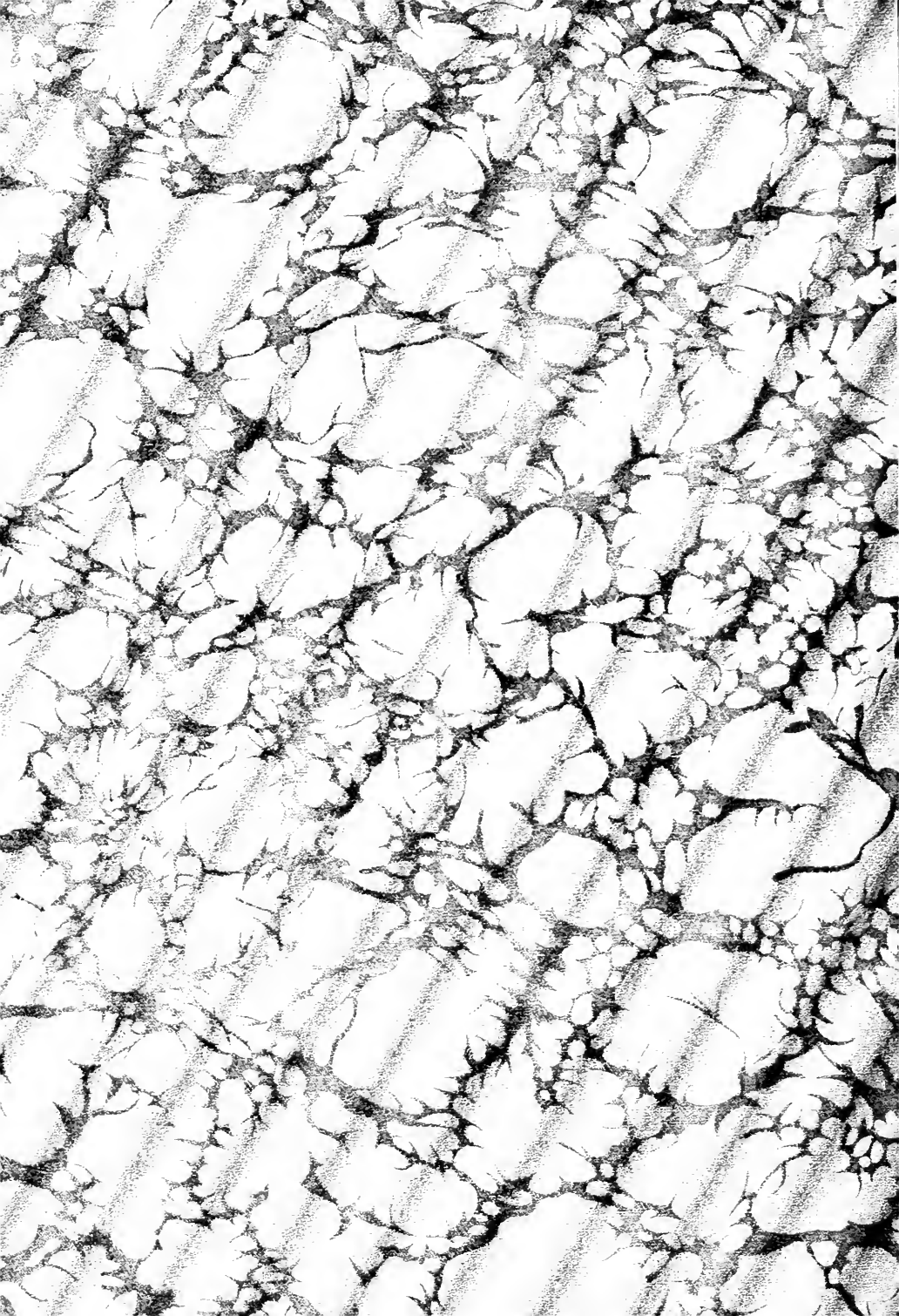
ERRATA CORRIGENDA

Plura vocalia signa nec non attenuationis vel reduplicationis aprelo typographico fracta fuerunt vel debito e loco deturbata, solers Lector attendens ad regulas initio libri præmissas facile ipse corriget. Potiora hic emendata subijcio.

SPHALMATA

pag.	linea				
23	6	pro	هَجَبْنَصْنِ	lege	هَجَبْنَصْنِ
28	4	»	حَصْرَا	»	حَصْرَا
29	7	»	هَمْلَا	»	هَمْلَا
32	Versio latina secundi versus hujus paginæ omissa est « ac præ cunctis mensibus speciosus ».				
42	3	»	أَعْلَا بِنَا	»	أَعْلَا بِنَا
43	4	»	مَهْلَا	»	مَهْلَا
48	1	»	وَجَا	»	وَجَا
49	1	»	et splendorem	»	et vide splendorem
65	1	»	رَجَحَا	»	رَجَحَا
96	2	»	بَهْجَم	»	بَهْجَم

LSYF
414732

Author 'Abdīshō 'Bar Berikha. Paradise of Eden

Title Carmine selecta ex libro Paradisus Eden.

Author

Title

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"

Made by LIBRARY BUREAU

